

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão,
Q. 1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

08/2020

Mỗi khi muốn Ta được hạnh phúc, con hãy nói cho thế giới biết về Lòng Thương Xót bao la khôn dò của Ta (NK 164).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 8/2020

LM Ernest Nguyễn Văn Hường

Trong tông huấn Gaudete et exultate, khi bàn về việc nên thánh trong thế giới hiện nay, Đức Thánh Cha nói về các mối phúc và nhấn mạnh: “Trong chương 25 của Tin Mừng theo Thánh Mát-thêu (từ câu 31 tới 46), Chúa Giê-su đã tái lưu lại nơi một trong những Mối Phúc, và cụ thể, đó là Mối Phúc về Lòng Thương Xót. Nếu chúng ta cố gắng nên thánh, tức điều làm đẹp lòng Thiên Chúa, thì chúng ta sẽ khám phá ra ngay ở trong bản văn này một tiêu chuẩn mà theo đó chúng ta sẽ bị hay sẽ được tuyên án: “*Vì xưa Ta đói, các người đã cho ăn; Ta khát, các người đã cho uống; Ta là khách lạ, các người đã tiếp rước; Ta trần truồng, các người đã cho mặc; Ta đau yếu, các người đã thăm viếng; Ta ngồi tù, các người đã đến hỏi han*” (Mt 25, 35-36). (số 95)

“Khi đối diện với những lời mời gọi mạnh mẽ đó của Chúa Giê-su thì Cha cảm thấy có bốn phận phải yêu cầu các Ki-tô hữu hãy đón nhận và tiếp thu chúng, và cụ thể là tiếp nhận với “sine glossa”, có nghĩa là tiếp nhận mà không bình luận, không tránh né, không lý lẽ biện minh và không viện cớ, bởi những điều ấy sẽ cướp mất sức mạnh của những lời mời gọi đó. Chúa Giê-su đã nói với chúng ta rất rõ ràng rằng, sự thánh thiện sẽ không thể được hiểu và cũng không thể được sống nếu người ta gạt sang một bên những đòi hỏi của Ngài, vì Lòng Thương Xót chính là “con tim sục sôi của Tin Mừng” (số 97).

Nếu tôi bắt gặp một con người đang ngủ ngoài trời trong một đêm lạnh giá, thì tôi sẽ có thể cảm thấy rằng, kẻ vô lại nghèo hèn này là một cái gì đó không lường trước được, nó sẽ ngăn cản tôi, một kẻ vô dụng bất tài và một tên lừa đảo, một kẻ phá rối trật tự trên đường đi của tôi, một cái gai gây phiền phức cho lương tâm tôi, một vấn đề mà các chính trị gia cần phải giải quyết, và thậm chí, có lẽ còn là rác rưởi gây ô nhiễm cho lãnh vực công cộng. Hay tôi có thể phản ứng theo cách phản ứng mà nó phát xuất từ Đức Tin và Đức Ái, và nhận ra trong người vô gia cư ấy một nhân vị với

phẩm giá như tôi, một thụ tạo được Thiên Chúa Cha yêu thương vô hạn, một họa ảnh của Thiên Chúa, một người anh em hay chị em được Chúa Giê-su Ki-tô cứu chuộc. Trở thành một Ki-tô hữu có nghĩa là như thế! Hay phải chăng người ta có thể hiểu sự thánh thiện mà không cần tới một sự nhìn nhận một cách cụ thể như thế về phẩm giá của mỗi con người? (số 98).

Đức Thánh Cha kết luận: đời sống của kitô hữu luôn “mang theo mình một sự bất an lành mạnh. Ngay cả khi việc hỗ trợ một con người duy nhất cũng đã biện minh cho tất cả mọi nỗ lực của chúng ta đi nữa, thì nó cũng vẫn chưa đủ đối với chúng ta (số 99). Tóm lại nếu Lòng Thương xót của Chúa đối với chúng ta là vô bờ bến thì chúng ta cũng phải không ngừng tỏ lòng thương xót của chúng ta đối với người khác như là cách đáp trả của chúng ta.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ Nhớ Thánh Alphongsô Maria Liguori, GM, Tiến sĩ, 1.8.2020; Thánh Louis, ngày 25.8.2020 và Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục, 8.8.2020.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Bổn Mạng:

ĐỨC CHA ALPHONGSÔ NGUYỄN HỮU LONG, GM GP VINH

ĐỨC CHA LOUIS NGUYỄN ANH TUẤN, GM TGP SG

LM ĐAMINH MAI VĂN ĐẢM, LH CĐLCTX GP Bùi Chu

LM ĐAMINH PHẠM SĨ HIỆN, LH CĐLCTX GP Buôn Mê Thuột

Kính chúc quý Đức Cha và quý Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyện xin Thánh Quan thầy luôn che chở và đồng hành cùng quý Đức Cha, quý Cha trong sứ vụ Mục Tử.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Con người có nhiều khát vọng, nhưng tiếc thay họ chỉ để ý tới những khát vọng tầm thường.

- Rõ rệt và dễ cảm thấy nhất là những khát vọng của thân xác: ăn uống, nghỉ ngơi, vui chơi. Xét cho cùng, những khát vọng này cũng giống với những khát vọng của thú vật và thực vật. Và xét cho cùng thì cũng dễ thỏa mãn, miễn là tài nguyên của trái đất này được chia sẻ và phân phối hợp lý.

- Còn nhiều khát vọng cao hơn và quý hơn: bình an sâu sắc, tình yêu chân thật, sự sống vĩnh cửu... Chân, thiện, mỹ tuyệt đối... Những khát vọng này không ai và không cái gì có thể thỏa mãn cho chúng ta, ngoài một mình Thiên Chúa.

Có thể tin được Lời Chúa không?

Lời Chúa hôm nay thật rõ ràng: Chúa nói Ngài thỏa mãn mọi thứ

đói khát của con người. Nhưng ta có thể tin vào Lời đó không, bởi vì ngày nay biết bao người còn đang đói khát, trong số đó có thể có chính chúng ta nữa?

- Điều căn bản mà chúng ta phải nhớ là Thiên Chúa đã tạo dựng nên trái đất này, một trái đất phong phú, sản sinh ra đầy đủ đến dư thừa mọi lương thực chẳng những cho loài người mà còn cho muôn loài. Cho nên trên căn bản là Chúa bảo đảm cho muôn loài được no nê.

- Trong bài Tin Mừng, Chúa làm phép lạ hóa bánh ra nhiều từ 5 chiếc bánh và 2 con cá mà một cậu bé đã bỏ ra để chia sẻ cho mọi người khác; sau khi chúc tụng, bẻ ra, Chúa bảo các môn đệ "phân phát". Nghĩa là Chúa Giêsu nhấn mạnh đến việc chia sẻ, phân phối. Với nguồn tài nguyên phong phú của trái đất, theo nguyên tắc thì mọi người đều có thể no đủ,

miễn là con người biết chia sẻ cho nhau và biết phân phối hợp lý.

- Ngoài thức ăn vật chất, Chúa Giêsu còn muốn hướng con người đến một thức ăn khác nữa, cần thiết hơn, quý trọng hơn. Bởi đó, sau phép lạ hóa bánh ra nhiều, người ta tiếp tục tuôn đến với Chúa mong Ngài tái diễn phép lạ ấy, nhưng Ngài đã lánh họ mà đi. Theo tường thuật của Thánh Gioan, Ngài còn nói với họ "Các người tìm Ta chỉ vì đã được ăn bánh no nê. Hãy nỗ lực tìm kiếm thứ lương thực nuôi dưỡng sự sống muôn đời".

- Thứ lương thực ấy chính là bản thân của Chúa Giêsu, được ban cho chúng ta qua bí tích Thánh Thể.

Một giải thích mới về phép lạ hóa bánh ra nhiều

Có người giải thích rằng phép lạ này không nằm ở chỗ số lượng bánh rất nhiều, mà nằm ở chỗ Đức Giêsu đã làm được một việc lạ lùng hầu như không ai làm nổi: biến tính tự tư tự lợi của con người thành tính quảng đại chia sẻ.

Câu chuyện sau đây có thể minh họa cho ý nghĩa này:

Một hôm, có một người đàn ông vào nhà một bà dân làng xin ăn. Bà này từ chối:

- Xin lỗi. Hiện giờ trong nhà tôi không còn gì có thể ăn cả.

- Không sao. Chỉ nhờ Bà cho tôi mượn chiếc nồi nấu súp. Tôi có một viên sỏi có thể nấu thành một nồi súp đặc biệt ngon, từ trước tới giờ chưa từng có món ăn nào ngon bằng.

Bà chủ nhà bằng lòng. Người khách đổ nước vào nồi, bỏ viên sỏi vào rồi bắt đầu nấu. Trong khi đó, bà chủ nhà sang nhà hàng xóm tiết lộ bí mật của nồi súp tuyệt vời ấy. Hàng xóm này lại tiết lộ cho hàng xóm khác. Chẳng bao lâu căn nhà đầy người.

Khi nước bắt đầu sôi, người khách lạ múc lên một muống nếm: "Chà, rất ngon. Nhưng phải chi có thêm chút ít khoai tây nữa thì sẽ ngon tuyệt". Một người vội vàng chạy về nhà lấy khoai tây bỏ vào. lát sau người khách lại nếm và lại nói "Ngon hơn trước rồi. Phải chi có thêm một chút thịt nữa thì hết chỗ chê". Một người khác vội chạy về nhà lấy thịt. Cứ như thế...

Cuối cùng nồi súp chín. Người khách mời mọi người ngồi vào bàn. Mỗi người một tô. Ai nấy đều khen món súp ngon tuyệt vời. Còn người khách thì vớt từ đáy nồi lên viên sỏi của ông, bỏ vào túi, vui vẻ chào mọi người và ra đi.

CHÚA NHẬT XIX THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Tin lúc an bình và khi gặp sóng gió

Hai hình ảnh về một lòng tin đã được thánh Mátthêu nối kết với nhau như một đối trọng, nói lên sự hiện diện của "Thiên Chúa ở cùng" luôn là điều cần thiết cho các môn đệ năm xưa, cũng như cho mỗi người chúng ta hôm nay. Lòng tin của chúng ta vào Thiên Chúa như một mặt hồ phản chiếu. Có những lúc phẳng lặng trong suốt soi rõ những vẻ đẹp thiên nhiên. Nhưng nhiều khi chỉ một làn gió nhẹ làm gợn sóng, mặt hồ liền xao động, bao nhiêu vẻ đẹp đều tan biến.

Nhìn lại những thăng trầm cuộc đời, mỗi khi chúng ta được sống trong bầu khí an vui, được hài lòng với mọi sở nguyện, chúng ta dễ dàng xác tín và cảm nhận mạnh mẽ sự quan phòng của Chúa. Thế nhưng khi gặp phải những khó khăn thử thách, những điều bất ưng, những nghịch cảnh – như các môn đệ xưa giữa cơn sóng gió – chúng

ta cũng dễ dàng hoang mang lo sợ và không nhận ra Ngài. Bởi lẽ chúng ta đã quá lo lắng về cuộc sống và chỉ biết tự lo liệu lấy một mình. Nhưng "Phúc thay ai bước đi không phải nhờ cái nhìn, mà nhờ sự phó thác của niềm tin" (Sh Roger). Quả thật, lòng tin của chúng ta đã nhiều lúc yếu ớt, mong manh – một khi chúng ta không biết tin thác vào Đức Kitô để có sự bình an, không cùng chia sẻ con đường thập giá như một phương tiện để hưởng nhờ vinh quang với Ngài.

Sợ và Tin

Tâm trạng và cảm xúc của Phêrô trong bài Tin Mừng này cho ta thấy liên hệ giữa Sợ và Tin:

- Ban đầu khi thuyền gặp bão và không có Đức Giêsu trong thuyền thì Phêrô và tất cả các môn đệ khác đều sợ.

- Đến khi nhận ra cái bóng kia đang đi trên mặt nước là Đức Giêsu thì Phêrô tin, dám xin

Thầy cho mình cũng bước trên mặt nước được như Thầy.

- Nhưng khi thấy sóng to gió lớn, đức tin của ông suy giảm, ông liền sợ và bắt đầu chìm.

- Lúc đó ông nhớ tới Chúa, giục lòng tin lại và kêu xin "Lạy Thầy, xin cứu con". Đức Giêsu đưa tay nắm lấy ông. Ông không còn sợ nữa.

- Cuối cùng khi Thầy trò đã ở trên thuyền, Phêrô và các môn đệ không sợ nữa, họ tuyên xưng đức tin "Thật, Thầy là Con Thiên Chúa".

Bài học ở đây là: Chúng ta sợ khi chúng ta không tin hay khi đức tin yếu kém; nhưng khi tin thì không còn sợ nữa.

Chuyện minh họa

a/ Nếu tin, hãy buông tay ra

Một người vô thần rất mê leo núi. Ngày kia trượt chân té ngã lăn từ đỉnh núi xuống. Nhưng may thay ông bám được một cành cây nằm chơ vơ giữa đỉnh cao và vực thẳm. Giữa lúc chỉ còn biết chờ chết, một ý nghĩ chợt đến với ông: Tại sao không gọi Chúa đến cứu giúp. Thế là lấy hết sức lực, người vô thần la lớn : "Lạy Chúa". Tuy nhiên bốn bề chỉ có thinh lặng và ông chỉ nghe được tiếng dội của lời kêu van. Một lần nữa, người vô thần lại kêu xin tha thiết hơn: "Lạy

Chúa, nếu quả thật Chúa hiện hữu thì xin hãy cứu con. Con hứa sẽ tin Chúa và dạy cho những người khác cũng tin Chúa". Sau một hồi thinh lặng, bỗng người vô thần nghe một tiếng vang dậy cả vực thẳm và núi cao: "Gặp hoạn nạn thì ai cũng cầu xin như thế". "Không, lạy Chúa, nghìn lần không. Con không giống như những người khác. Chúa không thấy sao, con đã bắt đầu tin từ khi nghe tiếng Chúa phán. Nào bây giờ xin Chúa hãy cứu con đi, và con sẽ cao rao danh Chúa cho đến tận cùng trái đất". Tiếng ấy trả lời: "Được lắm, Ta sẽ cứu ngươi. Vậy nếu ngươi tin thì hãy buông tay ra". Người vô thần thất vọng thốt lên: "Buông tay ra ư, bộ Chúa tưởng tôi điên sao!"

b/ Đức tin lớn lao

Có một bà nổi tiếng đạo đức, nhân hậu và luôn bình tâm trước mọi thử thách. Một bà khác ở cách xa ít dặm, nghe nói thì tìm đến, hi vọng học được bí quyết để sống bình tâm và hạnh phúc. Bà hỏi:

- Thưa bà, có phải bà có một đức tin lớn lao?

-Ồ không, tôi không phải là người có đức tin lớn lao, mà chỉ là người có đức tin bé nhỏ đặt vào một Thiên Chúa lớn lao.

CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Có một câu chuyện: Ngày nọ, Chúa và tôi đến một hội chợ, không phải hội chợ thương mại, mà là Hội chợ Tôn giáo. Nhưng những người tham dự luôn tỏ ra hung bạo và tuyên truyền âm ỉ.

Tại quầy hàng của người Do Thái, chúng tôi nhận được những tờ quảng cáo nói rằng Chúa là Đấng thương xót và dân Do Thái là dân được Ngài tuyển chọn. Ngoài những người Do Thái, không ai khác được chọn như họ.

Tại quầy hàng của người Hồi giáo, chúng tôi học biết rằng Chúa đầy lòng khoan dung và Mohammed là ngôn sứ duy nhất của Ngài. Sự cứu độ đến nhờ việc nghe ngôn sứ duy nhất của Chúa.

Tại quầy hàng của người Kitô giáo, chúng tôi khám phá ra Chúa là tình yêu và không có sự cứu độ ở ngoài giáo hội. Hoặc gia nhập giáo hội hoặc phải chịu kết án đời đời.

Trên đường trở ra, tôi hỏi Chúa: "Ngài nghĩ gì về những điều nói về Chúa?".

Chúa nói: "Ta không tổ chức Hội chợ đó. Ta thấy xấu hổ ngay cả khi đến thăm nó".

Còn hơn là truyền giáo

Giáo huấn Chúa nhật hôm nay có vẻ như mời gọi chúng ta truyền giáo, đem Tin Mừng của Chúa đến những anh em lương dân.

Thực ra nó còn hơn là truyền giáo nữa. Vì khi truyền giáo, chúng ta muốn dẫn người khác vào đạo của chúng ta. Đối với những người nào mà ta thấy không có hy vọng đem vào đạo thì chúng ta "dừng bước".

Giáo huấn hôm nay không "dừng bước" trước bất cứ người nào, cho dù họ nhất định không theo đạo Chúa, cho dù họ còn không cảm tình với đạo Chúa. Cho dù họ thế nào đi nữa, ta vẫn xác tín rằng Chúa cũng thương yêu họ như thương yêu chúng ta. Từ niềm xác tín ấy, chúng ta không loại trừ họ, không khinh bỉ họ, không coi họ là "người khác hệ". Trái

lại chúng ta tôn trọng: tôn trọng suy nghĩ của họ, tôn trọng chọn lựa của họ. Chúng ta cũng yêu thương: yêu thương họ như Chúa yêu thương họ.

Đức tin của một người phụ nữ ngoại

Người phụ nữ Canaan trong bài Tin mừng, tuy biết rằng những người Do Thái mà bà đang khẩn cầu này nhìn bà cách kính tởm, vẫn cứ nài nỉ dai dẳng. Các môn đệ, những người rất tôn trọng truyền thống, gợi ý với Thầy mình: Xin Thầy làm phép lạ cho bà ấy đi, để chúng ta được yên.

Đây là cuộc gặp gỡ do Chúa Quan Phòng xếp đặt. Vì lòng kiên trì của người phụ nữ sẽ thắng thái độ thỉnh lạng "theo luật" của Đức Giêsu. Người sẽ giữ thái độ khép kín trong bốn bức tường định kiến của dân tộc Người chẳng? Nhưng vị tiên tri Nadarét đã phản ứng cách bất ngờ và gây sốc biết bao. Bằng chỉ một lời, Đức Giêsu đã quét sạch mọi cấm kỵ, mọi luật lệ, mọi quy ước do những con người nhỏ nhen tạo ra, và bắt đầu một cuộc đổi đời mà sẽ trở thành cuộc hiệp thông giữa mọi người.

Đứng trước nhóm biệt phái tức tối và nhóm môn đệ bàng

hoàng, Đức Giêsu đã trân trọng lời của một phụ nữ, trân trọng đức tin của một người ngoại đạo, thái độ chứng tỏ cho mọi người thấy tâm hồn cao thượng và lòng tin tưởng sâu xa của bà. Bà nhận được phép lạ như lòng mong ước, đồng thời nhận được tình bạn của vị tôn sư, điều mà bà không dám nghĩ tới.

Giờ đây, người "dơ" trở nên mẫu mực cho người "sạch". Người mà đáng lẽ phải bị ruồng bỏ giờ đây được đón tiếp, người đáng lẽ bị nguyền rủa giờ đây được chúc mừng. Người phụ nữ Canaan bị các môn đệ khinh bỉ, giờ đây được sự phụ của họ tôn vinh. Người khách lạ trở nên người thân thuộc, và "con chó nhỏ" được ngồi vào bàn ăn của Chúa, sát bên Người.

Chúng ta cũng có những phụ nữ Canaan, những con chó nhỏ. Tinh thần Ghetto (pháo đài) về giai cấp, địa vị luôn rình rập ta. Tính tự cao tự đại khiến ta nghi kỵ ra mặt, khinh bỉ người khác không dấu diếm, hoặc kiêu căng nghĩ mình là trên hết. Nhưng nhiều khi những "con chó nhỏ" giúp ta nhảy qua rào cản của bè phái để mở ra đón nhận sự phong phú từ người khác, và mở ra đón nhận tình huynh đệ toàn cầu.

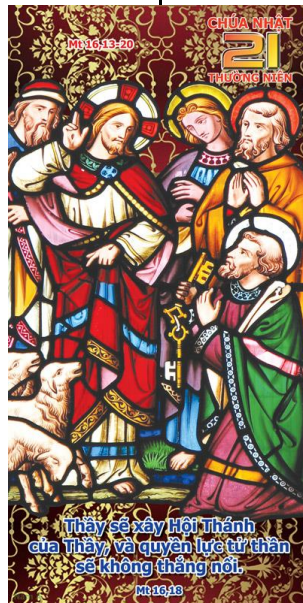

CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Mỗi người chúng ta cũng là một viên đá sống động

Bài Tin Mừng hôm nay kể rằng Thánh Phêrô đã được Đức Giêsu chọn làm tảng đá để xây dựng Hội Thánh của Ngài trên đó. Nhưng ngoài tảng đá Phêrô, Chúa còn xây dựng Hội Thánh của Ngài trên tảng đá nào khác nữa không? Đây là một câu hỏi thú vị. Câu hỏi thú vị này lại có câu trả lời thú vị không kém, mà lại là câu trả lời của chính tảng đá Phêrô: Thưa có, mỗi kitô hữu cũng là một viên đá để xây dựng Hội Thánh. Nguyên văn câu nói của Phêrô trong thư thứ nhất của ngài là: "Hãy để Thiên Chúa dùng anh em như những viên đá sống động mà xây nên Đền thờ thiêng liêng" (1 Pr 2,5).

Như thế, thánh Phêrô không dành độc quyền xây dựng Hội Thánh mà chia quyền ấy cho mọi kitô hữu. Công đồng Vaticanô II cũng nói không khác với Phêrô: mọi kitô hữu đều có sứ mạng xây dựng Hội Thánh, mỗi người trong cương vị của mình, hoàn cảnh của mình và theo khả năng của mình.

Có một bài cầu nguyện rất đặc biệt mà tôi đã đọc trong một quyển sách. Tôi không còn nhớ tựa đề quyển sách đó, cũng không nhớ tên tác giả, nhưng vẫn nhớ nội dung lời cầu nguyện ấy mặc dù không nhớ kỹ từng lời. Đó là lời cầu nguyện của một viên gạch. Viên gạch này nằm sát chân tường. Đôi khi nó nhìn lên những viên gạch khác và trong lòng nó chợt nảy ra những so sánh, những ước ao, và nó cầu nguyện như sau:

Lạy Chúa, con chỉ là một viên gạch tầm thường nằm sát dưới chân tường.

Con không được như viên gạch xây cửa, ở ngay tầm mắt người ta.

Con không được như viên gạch xây mặt tiền, hãnh diện nhìn người qua kẻ lại và sung sướng được người ta khen đẹp.

Con không được như viên gạch trong phòng khách, hàng ngày được người ta lau chùi đánh bóng.

Con chỉ là một viên gạch tầm thường nằm sát chân tường.

Nhưng viên gạch ấy đã suy nghĩ, rồi nó cầu nguyện thêm:

Nhưng lạy Chúa, con vui vì chỗ ở của con, con vui với nhiệm vụ của con. Con mừng vì con cũng có góp phần trong ngôi nhà xinh đẹp này. Không có phần nhỏ bé và âm thầm của con thì bức tường sẽ đổ, ngôi nhà sẽ sập. Mặt tiền xinh đẹp kia không còn, cánh cửa xinh đẹp kia không còn, phòng khách xinh đẹp kia cũng không còn.

Xây nhà trên đá

Bài Tin Mừng về việc Chúa chọn Phêrô làm đá tảng xây dựng Hội Thánh khiến ta liên tưởng tới một đoạn Tin Mừng khác, Đức Giêsu nói về việc xây nhà trên đá (Mt 7, 24-27).

Xây nhà trên đá là gì? Thưa là biết lắng nghe Lời Chúa và nhất là sau đó đem Lời Chúa ra thi hành. Đức Giêsu bảo người đó là người khôn. Còn kẻ nào không lắng nghe Lời Chúa và nhất là không thi hành lời Chúa thì giống như người ngu xây nhà trên cát.

Mỗi người chúng ta đều có trách nhiệm xây dựng Giáo Hội, xây dựng giáo xứ, xây dựng xã hội và xây dựng gia đình. Việc xây dựng đầu tiên, làm nền tảng cho mọi cuộc xây dựng tiếp theo, chính là nỗ lực lắng nghe và sống Lời Chúa.

Đừng là gánh nặng cho nhau, mà hãy là đá để thành chỗ dựa cho nhau

Trong cuộc sống chung, khi mọi việc đều êm xuôi tốt đẹp thì hòa thuận yêu thương nhau rất là dễ, hạnh phúc như đang bao bọc chung quanh mình. Nhưng khi khó khăn xảy đến thì mọi người đều buồn phiền, bực bội, gắt gỏng... Một chuyện nhỏ cũng có thể gây nên một xung đột lớn. Tại sao thế?

Thưa vì trong những lúc khó khăn như thế, người ta chỉ còn nghĩ đến nỗi khổ của mình mà không còn nghĩ đến người khác, người ta chỉ nhớ rằng người khác phải có trách nhiệm với mình mà quên rằng mình cũng có trách nhiệm với người khác.

Ai nấy cũng đã khổ rồi, sao còn vô tình làm khổ nhau thêm? Phải chi mỗi người nhớ đến trách nhiệm của mình để đến an ủi người khác, san xẻ gánh nặng của người khác, và trở thành chỗ dựa cho người khác thì tốt hơn biết mấy!

Hạnh phúc không phải do thụ động chờ mà tới. Hạnh phúc phải do con người xây dựng, người này xây dựng cho người kia, mọi người xây dựng cho nhau.

CHÚA NHẬT XXII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Đức Giêsu đưa ra điều kiện cho những ai muốn làm môn đệ Ngài ("đi theo" trong cách nói Do Thái có nghĩa là làm môn đệ):

- Điều kiện thứ nhất là từ bỏ mình.

- Điều kiện thứ hai là vác thập giá mình.

Nên chú ý một số chi tiết có ý nghĩa sâu sắc:

• "Từ bỏ chính mình": xem ra từ bỏ mình nghĩa là tha hoá, vong thân (aliénation), mình không còn phải là mình nữa. Xét theo tâm lý học thì điều này không tốt, vì mỗi người phải giữ cái độc đáo của mình. Nhưng xét theo thần học thì lại rất tốt: tuy ta không còn là mình nữa nhưng ta hóa nên giống Đức Giêsu thì thật tuyệt vời. Lý tưởng mà thánh Phaolô luôn nhắm tới là được trở nên "đồng hình đồng dạng" với Đức Giêsu. Hơn nữa đây thực sự không phải là "tha hóa" mà là tìm lại chính mình, bởi vì từ đầu Thiên Chúa đã tạo dựng nên con người "giống hình ảnh" Ngài. Chỉ sau đó do tội lỗi nên con người bị "tha hóa". Nay cố gắng trở nên giống Đức Giêsu chính là tìm lại hình ảnh ban đầu.

• "Vác thập giá mình": Kiểu nói này có nhiều nghĩa: a/ Đón nhận những khổ cực của mình, cũng như Đức Giêsu đã đón nhận những khổ cực của Ngài; b/ Theo luật hình sự Rôma, người bị kết án đóng đinh phải tự mình vác lấy thập giá của mình ra pháp trường. Như thế, "vác thập giá mình" nghĩa là coi như mình đã bị kết án tử; c/ câu 25 giải thích câu 24: "Quả thật ai liều mất mạng sống mình vì tôi...". Như thế "vác thập giá" có nghĩa là "liều mất mạng sống", hay nói nôm na là "liều mạng" vì Chúa.

Từ bỏ là một quy luật

Đa số chúng ta nghĩ rằng từ bỏ là một điều gì đó bất thường, vì thế chúng ta không muốn từ bỏ.

Thực ra, từ bỏ là điều rất bình thường, rất cần thiết nữa là đàng khác, cho nên có thể nói từ bỏ là một quy luật.

- Quy luật của sinh tồn: có nhiều thứ nếu ta không chịu bỏ thì ta sẽ chết. Chẳng hạn ta có một khúc chân đang bị hoại tử. Nếu không cắt bỏ nó đi thì chứng hoại tử sẽ lan dần đến toàn cơ thể làm ta phải chết.

- Quy luật của phát triển: cơ thể ta hằng ngày hằng giờ hằng

phút đều bỏ đi những chất thải, bỏ đi một số tế bào già nua để thu nhận vào những chất dinh dưỡng, để sinh những tế bào mới. Nhờ đó cơ thể lớn dần lên. trong quá trình phát triển, con người phải từng giai đoạn bỏ đi đứa bé sơ sinh, đứa trẻ con ấu trĩ... có thể mới phát triển dần thành người lớn.

- Quy luật của cải thiện: cải thiện là bỏ đi những cái chưa tốt để lấy vào những cái tốt hơn.

- Quy luật của tiếp nhận: có bỏ thì mới có nhận. Thí dụ ta có một cái chai đang đựng nước. Muốn có một lít rượu thì trước hết phải đổ bỏ một lít nước kia ra khỏi cái chai.

Chẳng những phải bỏ bớt, bỏ cái này, bỏ cái kia... mà có khi phải bỏ hoàn toàn, bỏ tất cả nữa. Chẳng hạn chiếc xe gắn máy của tôi đã hư quá nặng, nếu tiếp tục xài thì có ngày sẽ gây tai nạn, có sửa bộ phận này bộ phận khác cũng không bảo đảm an toàn. Vì thế tôi phải bỏ hẳn để mua một chiếc xe khác.

Làm môn đệ Đức Giêsu là làm một người khác hẳn, cho nên không lạ gì khi Ngài bảo chúng ta phải "từ bỏ mình". Cái phần "mình" được bỏ đi bao nhiêu thì cái phần "Chúa" được gia tăng bấy nhiêu. "Từ bỏ mình" hoàn

toàn thì sẽ trở thành "Kitô khác" hoàn toàn.

Như thế tuy bỏ nhưng không mất, mà lại được; không thiệt thòi mà lại có lợi hơn. Thánh Phanxicô Assisi nói: "Chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân, chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời".

Từ "từ bỏ" đến "hiến dâng"

Nói "từ bỏ" thì ta cảm thấy tiếc. Nhưng nếu nói "hiến dâng" như Thánh Phaolô (bài đọc II) thì ta thấy hăng hái hơn. Vì thế, xem ra câu của Thánh Phaolô "Anh em hãy hiến thân anh em làm của lễ sống động cho Thiên Chúa" tuy cũng cùng ý nghĩa với câu Đức Giêsu nói "Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ chính mình", nhưng tích cực hơn.

- "Hiến thân" hàm chứa tình yêu: yêu là cho, yêu trọn vẹn thì không chỉ cho món này món nọ, mà cho cả con người của mình. Hiến thân.

- "Hiến thân" là một hành vi tự do: không ai ép buộc, chỉ vì yêu nên tự nguyện hiến thân.

- "Hiến thân" còn có giá trị tôn thờ: dùng thân mình như một của lễ dâng lên Thiên Chúa để thờ phượng Ngài. Cuộc sống trở thành phụng tự. Cuộc đời trở thành Thánh lễ.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 55

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Sáng ngày 02 tháng 7 năm 2020 vừa qua, Học viện Công Giáo Việt Nam (HVCGVN) lần đầu tiên sau năm năm hiện diện, đã chính thức ra thông báo tuyển sinh cho một chương trình “khá lớn” về đào tạo và ứng dụng mục vụ với các ngành học liên quan:¹ (1) Đào tạo cho người đào tạo đời sống thánh hiến; (2) Ứng dụng khoa học giáo dục trong đào tạo và lãnh đạo; (3) Tư vấn mục vụ - giáo luật về hôn nhân gia đình; (4) Mục vụ nghề nghiệp: Hiểu và sống Tin-Cậy-Mến trong ngành kinh doanh. Theo đó, những tờ bướm (*brochures*) của từng chương trình “nhỏ” cũng đã xuất hiện để cung cấp những thông tin chi tiết cần thiết khác. Trong số này, có một môn học khi giới thiệu về nội dung đã tự tin khẳng định sẽ “... cung cấp những nguyên tắc vàng với nhiều chủ đề phong phú về mục vụ, thần học, và thần học mục vụ... trong thời đại của lòng Chúa xót thương”.²

Thì ra, “Ngôn ngữ và cử chỉ của Giáo hội phải chuyển tải lòng thương xót, để chạm đến trái tim của mọi người và truyền cảm hứng...”;³ bởi lẽ dù “... bất cứ ở đâu Giáo hội hiện diện, lòng thương xót của Chúa Cha phải là hiển nhiên”,⁴ và “... bất cứ ở đâu có Ki-tô hữu, ở đó phải có ốc đảo của lòng xót thương”.⁵

---

¹ Thông báo “Chương trình ứng dụng mục vụ, đào tạo...”. Địa chỉ HVCGVN: 25 Đường Số 9, Bình Thọ, Thủ Đức, TP. Hồ Chí Minh.

² *Brochure* Mục vụ nghề nghiệp: Hiểu và sống Tin-Cậy-Mến trong ngành kinh doanh, MVLD 701, 702: “Mục vụ linh đạo cho các ngành nghề” (*lectures + seminars + practicum*).

³ APV 12,5.

⁴ APV 12,7.

⁵ APV 12,8.

... thời đại của lòng Chúa xót thương

Trong thời đại chúng ta đang sống, “Lòng Chúa xót thương dạy ta biết thương xót / Yêu thương cho trót cho trọn vẹn ân tình / Không chỉ điểm ‘bình’ mà ‘ưu’... đi muôn hướng / Tình yêu đường trường đường tiến không điểm dừng...”⁶ để mọi sự, ngôn ngữ cũng như cử chỉ “phải chuyển tải lòng thương xót, để chạm đến trái tim của mọi người và truyền cảm hứng...”.⁷

Thật vậy, *Tông chiếu Misericordiae vultus*, số 10, cũng đã từng viết: “Tất cả các hoạt động mục vụ của Giáo hội phải được bao bọc trong sự nhân hậu hiện thực dành cho các tín hữu; không có gì trong lời rao giảng và chứng cứ của Giáo hội đối với thế giới có thể thiếu vắng lòng thương xót”. Còn khi số 3 trong *Thông điệp Dives in Misericordia* cho rằng: “Thiên Chúa là Cha, là ‘tình thương’, như Thánh Gio-an diễn tả trong thư thứ nhất của ngài (x. *1 Ga* 4,16); Đức Ki-tô mạc khải Thiên Chúa ‘giàu lòng thương xót’, như chúng ta đọc thấy trong các thư của Thánh Phao-lô (x. *Ep* 2,4)” thì chắc chắn rằng: “... bất cứ ở đâu Giáo hội hiện diện, lòng thương xót của Chúa Cha phải là hiển nhiên”,⁸ và cũng là đồng thời “... bất cứ ở đâu có Ki-tô hữu, ở đó phải có ốc đảo của lòng xót thương”.⁹

***Misericordiae vultus*, số 12,5-8**

*12. Her language and her gestures must transmit **mercy**, so as to touch the hearts of all people and inspire them once more to find the road that leads to the Father. (APV 12,5) The Church’s first truth is the **love** of Christ. The Church makes herself a servant of this **love** and mediates it to all people: a **love** that **forgives** and expresses itself in the gift of oneself. (APV 12,6) Consequently, wherever the Church is present, the **mercy** of the Father must be evident. (APV 12,7) In our parishes, communities, associations and movements, in a word, wherever there are Christians, everyone should find an oasis of **mercy**. (APV 12,8)*

⁶ Bằng Hữu, *Sỏi đá...*, T49, số 63.

⁷ APV 12,5.

⁸ APV 12,7.

⁹ APV 12,8.

*12. Son langage et ses gestes doivent transmettre la **miséricorde** pour pénétrer le cœur des personnes et les inciter à retrouver le chemin du retour au Père. (APV 12,5) La vérité première de l'Église est **l'amour** du Christ. L'Église se fait servante et médiatrice de cet **amour** qui va jusqu'au **pardon** et au don de soi. (APV 12,6) En conséquence, là où l'Église est présente, la **miséricorde** du Père doit être manifeste. (APV 12,7) Dans nos paroisses, les communautés, les associations et les mouvements, en bref, là où il y a des chrétiens, quiconque doit pouvoir trouver une oasis de **miséri-corde**. (APV 12,8)*

12. Ngôn ngữ và cử chỉ của Giáo hội phải chuyển tải **lòng thương xót**, để chạm đến trái tim của mọi người và truyền cảm hứng cho mọi người một lần nữa nhằm giúp tìm ra con đường dẫn đến Chúa Cha. (APV 12,5) Chân lý đầu tiên của Giáo hội là tình yêu của Chúa Ki-tô. Giáo hội biến mình thành một người đầy tớ của tình yêu này và làm trung gian của tình yêu ấy cho tất cả mọi người: một tình yêu tha thứ và thể hiện bản thân như món quà trao tặng chính mình. (APV 12,6) Vì vậy, bất cứ ở đâu Giáo hội hiện diện, **lòng thương xót** của Chúa Cha phải là hiển nhiên. (APV 12,7) Nói tóm, trong các giáo xứ, các cộng đồng, các đoàn hội và các phong trào của chúng ta, bất cứ ở đâu có Ki-tô hữu, ở đó phải có ốc đảo của **lòng xót thương**. (APV 12,8)

Chút suy tư

Khi HVCGVN mở ra chương trình đào tạo và ứng dụng mục vụ cho nhiều ngành học, chúng ta có thể hình dung và nghiệm ra một "chăm sóc mục vụ" (*pastoral care*) của Giáo hội dành cho dân Chúa tại Việt Nam. Nỗ lực hiện thực hóa những giá trị tuyệt đẹp, thiết yếu và hữu ích của Tin Mừng vào trong cuộc sống, những chương trình như thế được tổ chức để đáp ứng tốt nhất có thể những nhu cầu mục vụ của dân Chúa. Thật vậy, Giáo hội Việt Nam đang tiếp tục và rất nỗ lực góp phần tích cực vào việc giúp từng cá nhân, từng hội đoàn hiện diện trong giáo xứ, trong cộng đồng như những "... ốc đảo của lòng xót thương".

Theo đó, Giáo hội hình thành, hiện diện... và lòng thương xót của Chúa Cha sẽ dễ dàng được nhận diện, sẽ hiển nhiên xuất hiện. Bởi lẽ, (1) mục vụ là "... chăm sóc tha nhân, bằng cách đem Chúa

đến cho họ, chiếu tỏa ánh sáng Tin Mừng vào mọi thực tại nhân sinh, và làm cho mọi sinh hoạt của con người thấm nhuần tinh thần Phúc Âm, để nhờ đó mọi người được đầy tràn sự sống của Chúa”;¹⁰ và đó cũng còn là (2) “... các nguyên tắc hoạt động mục vụ, những suy tư trong mục vụ... giúp phối kết những kiến thức đa ngành: Thánh kinh, thần học, linh đạo, luân lý, giáo luật... để ứng dụng vào các sinh hoạt trong Giáo hội và ‘trong trần thế’”¹¹ ... trong thời đại của lòng Chúa xót thương.

ĐỂ KẾT

Để ngôn ngữ và cử chỉ của Giáo hội có thể dễ dàng chuyển tải lòng thương xót của Chúa đến với muôn dân, chúng ta luôn cần đến ân sủng của Chúa. Để có thể chạm đến trái tim của mọi người và truyền cảm hứng cho họ, chúng ta cần tích cực dẫn thân, cộng tác với ân sủng Chúa ban. Vâng, chân lý đầu tiên mà Giáo hội muốn trình bày cho muôn dân là tình yêu của Chúa Ki-tô dành cho nhân loại. Theo đó, Giáo hội tự nguyện biến mình thành người phục vụ cho lý tưởng này....¹²

Thật vậy, “ĐK: Lòng Chúa xót thương luôn yêu và yêu mãi / Khi đã yêu ai là yêu hoài chẳng thôi / Lạy Chúa Chúa ôi chẳng ai ngoài quỹ đạo / Mặc cho thế nào ai hối tội là thương”.¹³ / “Không lạc lối đường khi lẫn hạt là lúc / Ta ca nhạc khúc rạo rục tình mến yêu / Nhớ về một chiều Đồi Can-vê năm ấy / Nay xa vẫn thấy Nước và Máu chảy ra”.¹⁴ / Ra thế mới hay tình Người yêu thương xót / Gốc thân ngọn đọt trót lọt rễ đầu đuôi / Đây phiên khúc cuối với điệp khúc hoàn hảo / Bao táp ba đào ca khúc vẫn xót thương”.¹⁵

10-7-2020

GTHH

---

¹⁰ X. Bằng Hữu và Nhóm Bạn, “Lời giới thiệu của ĐTGM. Giu-se Nguyễn Năng” trong *Tổng quát về mục vụ cho các ngành nghề* (TP. HCM: Nxb. Đồng Nai, 2020), 3-6.

¹¹ *Ibid.* (x. “Lời nói đầu” trong *Tổng quát...*, tr. 3-6).

¹² X. APV 12,6.

¹³ Bằng Hữu, *Sỏi đá...*, T49, số 75.

¹⁴ *Ibid.*, số 76.

¹⁵ *Ibid.*, số 82.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 8/2020, CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 07/08/2020; Chủ Tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 14/08/2020; Chủ Tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Linh hướng PT. Cursillô Tgp Sài Gòn.
- Ngày 21/08/2020; Chủ Tế: **LM. Nguyễn Phát Tài**, Chánh xứ Gx Tân Thông, Gp. Phú Cường.
- Ngày 28/08/2020; Chủ Tế: **LM. FX.Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp Sài Gòn-Tp.HCM.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA: Nhà Thờ Khiết Tâm** (28 đường Long Hưng, P.7, Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 04/08/2020 (thứ ba ĐT). Chủ tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.
- **HẠT HÓC MÔN: Nhà Thờ Bùi Môn** (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 08/08/2020 (thứ bảy ĐT). Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.
- **HẠT TÂN SƠN NHÌ: Nhà thờ Tân Hương** (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú) lúc 15g00, ngày 04/08/2020 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, KP.1, P.Linh Đông, Q.Thủ Đức) lúc 15g, ngày 14/08/2020. Chủ tế: **LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Th. Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ Hợp An (41/1, đường Phạm Văn Chiêu, P.13, Q. Gò Vấp) lúc 15g00, ngày 06/08/2020 (thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM. Maximô Ngô Vĩnh Hy**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Xóm Mới.

Trước Thánh Lễ có giờ Cầu nguyện, Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 06/2020

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Giuse Nguyễn Văn Đăng, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
2. Lh. Maria Đỗ Thị Đào, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
3. Lh. Đaminh Đỗ Văn Miện, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
4. Lh. Maria Trương Thị Chắt, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
5. Lh. Giuse Đỗ Khánh Chương, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
6. Lh. Antôn Hồ Viết Dũng, Giáo xứ Tân Hưng.

HẠT GÒ VẤP:

1. Maria Hoàng Thị Hội, Giáo xứ Xóm Thuốc.

HẠT HỌC MÔN:

1. Đaminh Nguyễn Ngọc Kỳ & Maria Ngô Thị Tha, Giáo xứ Bùi Môn.
2. Giuse Hoàng Văn Kiểm & Maria Lê Thị Sa, Giáo xứ Bùi Môn.

ÂN NHÂN ỦNG HỘ QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình, hạt Xóm Mới:
2.000.000 đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG 07/2020 *(Xin xem hình ở trang bìa).*

1- THÁNH LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT – THÁNG 07/2020

CẦU NGUYỆN CHO GIỚI TRẺ TÌM ĐƯỢC NIỀM TIN NƠI LÒNG CHÚA XÓT THƯƠNG.

Giáo Hạt Hồ Nai hành hương đến với Lòng Thương Xót Chúa.

Chiều ngày Thứ Sáu 3/7/2020, Trung Tâm Kính Lòng Chúa Thương Xót tại Giáo xứ Suối Cát - Xuân Lộc đã đón tiếp Hiệp Hội Lòng Chúa thương xót Hạt Hồ Nai về hành hương theo lịch định kỳ chung vào mỗi thứ Sáu đầu tháng. Không chỉ có hội viên của Hạt Hồ Nai, nhưng chiều hôm thứ Sáu vừa qua, đã có sự hiện diện của nhiều hội viên, bà con giáo dân đến từ các giáo xứ trong Giáo phận. Nhưng niềm vui và sự sốt mến trong bầu khí còn được tăng lên khi có thêm sự hiệp thông của hai phái đoàn hành hương đến từ Giáo Phận Bà Rịa và Phan Thiết cùng hiện diện trong giờ kinh và Thánh Lễ này. Do vậy, với con số hơn 2000 người tham dự trong ngày hành hương này quả thật mang thêm nhiều ý nghĩa và ơn thánh Chúa.

Đến với Lòng Chúa Thương Xót, mọi người cảm nhận như tâm hồn mình được tan chảy khi cùng nhau đọc kinh Mân Côi, lần chuỗi Kính Lòng Chúa Thương Xót. Những đôi mắt ngược nhìn lên Linh ảnh Lòng Chúa Thương Xót, cùng với những động tác biểu tỏ bên ngoài trong những giờ kinh thật đẹp và thật sốt sắng. Cho dầu giới hạn, nhưng những dấu bên ngoài van nài lòng thương xót Chúa của người khác, đủ để ai đó được đụng chạm trong tâm hồn, như mềm ra sau những ngày tháng cứng cõi. Cũng trong buổi chiều này, nhiều tâm hồn được chạm đến lòng thương xót Chúa cách cụ thể nơi Bí tích Chữa Lành - Hòa Giải.

Sau giờ kinh, cộng đoàn đã chào đón Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, Giám Mục Giáo phận đến giữa họ. Sự hiện diện của Đức Cha

Giáo phận luôn trở nên hình ảnh của lòng thương xót Chúa, vì thế, rất nhiều người đã tìm đến để được cầm lấy tay, để được Đức Cha chúc lành và cảm nhận được ủi an, nhẹ lòng trước bao nỗi đau khổ, mệt mỏi họ đang gặp phải.

Trong bài huấn từ trước Thánh Lễ, Đức Cha Giáo phận đã chia sẻ với cộng đoàn hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót đang hiện diện cũng như theo dõi trực tuyến về chủ đề “Linh đạo lòng thương xót” được cụ thể qua các ý: (1) Tin tưởng vào lòng thương xót nơi Thiên Chúa, (2) điều kiện để được hưởng lòng thương xót của Chúa, và (3) chia sẻ lòng thương xót của Thiên Chúa cho tha nhân.

Tin tưởng vào tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa

Kể lại câu chuyện dụ ngôn về con chiên lạc (Luca 15, 4-7), Đức Cha Giáo phận đã làm nổi bật sứ điệp quan trọng trong dụ ngôn: Chúa Giêsu –*hình ảnh người chăn chiên* - là Đấng giàu lòng thương xót, luôn đau đáu đi tìm con chiên lạc, bất chấp những khó khăn, những trở ngại của hành trình tìm kiếm. Một (1) so với chín mươi chín (99) con quả là một sự khập khiễng trong quyết định, khi người chăn chiên sẵn sàng để lại 99 con để chỉ đi tìm một con lạc đàn. Chính yếu tố này mở ra một hình ảnh tuyệt vời, khi cho thấy rằng một người tội lỗi có vị trí quan trọng như thế nào trong tình yêu của Thiên Chúa. Lòng thương xót ấy nơi Chúa Giêsu-*Đấng chăn chiên*- lớn hơn gấp ngàn lần tội lỗi mà con người lỗi phạm với Ngài. Điều này dẫn mỗi người, như Đức Cha nói, tin tưởng vào lòng thương xót của Thiên Chúa dành cho mình hơn. Và nhờ đó, từng người sẽ có thêm sức mạnh để chạy đến với Ngài, van xin lòng thương xót của Chúa, để được tha thứ, được cảm nhận hạnh phúc trong Ngài.

Điều kiện để được hưởng lòng thương xót của Thiên Chúa: khiêm tốn, đừng chạy trốn Ngài.

Tuy nhiên, Đức Cha nhấn mạnh rằng, để được đón nhận lòng thương xót của Thiên Chúa, con người cần phải khiêm tốn nhận ra mình thật yếu đuối, xúc phạm đến Chúa và tha nhân quá nhiều. Đức Cha nói “để được hưởng lòng thương xót của Thiên Chúa, chúng ta cần có lòng khiêm nhường, để nhận ra sự thật yếu đuối của bản thân trước Chúa”. Như Đức Cha chia sẻ, sự khiêm tốn này làm cho con người nhận rõ mình với tất cả sự trần trụi vốn có, lỗi

tội... Có như vậy, mới thúc đẩy họ đến với Chúa. Đồng thời, một yếu tố khác nữa xem ra như là một “lộ trình” của chặng đường được hưởng lòng thương xót của Thiên Chúa: đừng chạy trốn, nhưng hãy hiện diện trước Ngài.

Nếu Adam và Evà để lại một hệ lụy trầm trọng cho nhân loại, mà khi cả hai đã phạm tội, họ đã chạy trốn Thiên Chúa, Đấng đang tìm kiếm họ, thì nơi con người hôm nay cũng đang phải đối diện với khó khăn cũng giống như vậy. Đức Cha chia sẻ rằng “cái khó của chúng ta là rất ngại trở về lòng mình và nhìn nhận những sai lầm, những tội lỗi của mình” – giống hệt như hai ông bà nguyên tổ đã chạy trốn Chúa và rồi trước mặt Chúa, họ đã chạy trốn tội mình để đổ lỗi cho nhau. Để rồi, Đức Cha mời gọi mỗi người “đừng chạy trốn khỏi lòng thương xót của Chúa”, và “hãy, để cho Thiên Chúa nói vào tâm hồn chúng ta về sự thật về cuộc đời của chính mình”. Nhưng, như Đức Cha huấn dụ “chúng ta chỉ có thể nghe Chúa nói sự thật về bản thân khi chúng ta tỉnh lặng bên Chúa”.

Chia sẻ lòng thương xót của Chúa cho tha nhân

Đức Cha tiếp tục bài huấn dụ khi mời gọi mọi người hãy trở nên những người chia sẻ lòng thương xót của Chúa đến cho người khác một khi mỗi người đã cảm, đã nhận được lòng thương xót của Chúa trên cuộc đời mình. Để từ đó, từng người được Chúa sai đi đem lòng thương xót của Chúa đến những người yếu đuối, lỗi lầm khác mà họ gặp thấy trên đường đời. Gạt qua những chủ quan, định kiến, những kết án dành cho những người tội lỗi, lỡ lầm... Đức Cha nói rằng “chúng ta được Chúa mời gọi bày tỏ lòng thương xót của Chúa đến cho người khác... để biến đổi họ, những người đang vấp ngã trên đường đời”. Và để minh họa cụ thể, Đức Cha đã kể những mẫu chuyện cụ thể để truyền cảm hứng cho mọi người có thể thực hiện được điều này.

Kết thúc bài huấn từ, Đức Cha Giáo phận thúc giục mọi người thiết tha khẩn nài Thiên Chúa “Xin Người giúp chúng ta thấm nhuần lòng thương xót của Chúa. Nhờ đó, chúng ta sẽ trở nên những sứ giả của lòng thương xót Chúa đến với những người tội lỗi, lỡ lầm, và yếu đuối”.

16g00: Thánh Lễ đặc biệt trong ngày hành hương do Đức Cha Giáo phận chủ tế cùng với Cha Đặc Trách Giuse, quý Cha Quản Hạt

và quý Cha thuộc hai Hạt Xuân Lộc và Hồ Nai với các ý nguyện xin từ cộng đoàn như Cha Đạc Trách Giuse Trần Phú Sơn đã tổng kết, cũng như ý cầu nguyện tháng 07/2020 “Cầu nguyện cho những người trẻ đang bị khủng hoảng đức tin được ơn chữa lành, và tin vào lòng Chúa thương xót như Thánh Tôma Tông đồ”. Ngoài các ý trên, Đức Cha cũng mời gọi mọi người xin Lòng Thương Xót Chúa đổ tràn trên Giáo phận, như giòng suối mát chảy vào tâm hồn con cái Giáo phận, để từng gia đình, giáo xứ, và Giáo phận sẽ trở thành thánh địa của lòng thương xót. Không chỉ dừng lại xin ơn cho Giáo Phận nhà, nhưng Đức Cha cũng mời mọi người cũng van nài lòng Chúa thương xót tuôn đổ xuống trên Giáo phận Bà Rịa và Phan Thiết đang có các hội viên Lòng Chúa Thương Xót hiện diện. Và vì Thánh Lễ dâng theo lịch theo Phụng vụ Kính Thánh Tôma Tông Đồ, Đức Cha cũng mời gọi mọi người “cầu nguyện cho Đức Thánh Cha Phanxicô, các giám mục là những người kế vị các Tông đồ được vững mạnh trong đức tin và tình yêu Chúa để các ngài dẫn dắt đoàn chiên Chúa trong lòng tin và sự yêu mến”.

“Hãy vững tin vào tình yêu Thiên Chúa, bất chấp có hay không có những dấu chỉ hữu hình” là ý chính trong bài giảng suy niệm Tin Mừng Gioan 20, 24-29 mà Đức Cha đã chia sẻ với cộng đoàn. Đi từ kinh nghiệm thiêng liêng của Thánh Tôma Tông đồ, Đức Cha đã mời gọi mọi người hãy suy tư, cật vấn và cầu nguyện. Đức Cha nhấn mạnh về hạnh phúc của người vững tin vào Chúa cho dầu có hay không có những dấu chỉ hữu hình mà Chúa Giêsu khẳng định “Phúc cho ai không thấy mà tin”, mà Tông đồ Tôma xem ra đã chẳng có được sau khi Chúa sống lại và hiện ra, trước khi vị Tông đồ đụng chạm được lòng thương xót của Đấng Phục Sinh. Đức Cha nói rằng, cho dầu Tôma đã từng chứng kiến Chúa làm phép lạ, và nghe Chúa tiên báo về cái chết và sống lại của Người, nhưng ông vẫn nghi ngờ, không tin, bởi Tôma muốn có một đức tin theo kiểu biện chứng, sờ nắm bắt được, sau thất vọng của mình về cái chết của Thầy. Đức Cha nói rằng “kinh nghiệm của Tôma cũng là hình ảnh của chúng ta”. Vì sao? “Chúng ta cũng được rửa tội, học giáo lý, tham dự Thánh lễ hằng ngày, nghe Lời Chúa, nhưng xem ra, chúng ta vẫn hoài nghi về tình yêu thương của Thiên Chúa trên cuộc đời của mình, như thể Ngài không có đó bên cạnh chúng ta”. Đức Cha nhấn mạnh, sự nghi ngờ đó là hậu quả

của nhiều tiếng ồn trong tâm hồn, khiến con người không nghe được tiếng yêu thương thì thầm của Chúa. Đức Cha nói rằng nơi mỗi người cũng có một Tôma nghi ngờ, kém tin khi “chúng ta muốn Chúa nói với chúng ta theo kiểu chúng ta thích, đòi Chúa làm cho chúng ta cái gì đó theo ý chúng ta muốn... Có vậy chúng ta mới tin!”. Thế nên, Đức Cha lưu ý mọi người “hãy xin Chúa giúp chúng ta thoát ra khỏi những rào cản trần gian, theo cách chúng ta muốn, để chỉ còn trông cậy vào Chúa, tìm Chúa là đủ... và ban cho chúng ta vững tin vào tình yêu của Chúa trong cuộc đời mình, cho dầu chẳng có những dấu chỉ hữu hình... nhưng tôi vẫn tin Chúa ở bên cạnh cuộc đời tôi, để dù thế nào tôi vẫn không lo sợ”.

Trước khi kết thúc Thánh Lễ, Đức Cha Giáo Phận đã cảm ơn Cha Quản Hạt, và quý Cha thuộc hạt Xuân Lộc, cùng tất cả mọi thành viên hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót đã hiện diện và hiệp thông. Đặc biệt, Đức Cha Giáo Phận cảm ơn Cha Giuse - Đặc Trách Hiệp hội LCTX toàn Giáo phận, Cha Quản Hạt, cha Đặc Trách Hiệp hội LCTX, quý Cha cũng như mọi thành viên Hiệp Hội thuộc Hạt Hồ Nai đã tổ chức cũng như phụ trách ngày hành hương này thay cho toàn Giáo Phận. Với sự hiện diện của hai phái đoàn thuộc Giáo phận bạn, Đức Cha cũng gửi đến họ những lời chúc lành và ơn Chúa như lời cảm ơn vì sự hiện diện hiệp thông rất quý báu của họ tại Giáo Phận Xuân Lộc trong ngày hành hương này.

Tin: Nt. Teresa Ngọc Lễ, O.P

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Gx Suối Cát

2- SINH HOẠT THÁNG 8/2020 CỦA HHLCTX - GP XUÂN LỘC

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 07/8/2020

Giáo hạt Tân Mai phụ trách

Thánh lễ: **Lễ Chúa Hiển Dung**

Chủ đề: **BIẾN ĐỔI CUỘC ĐỜI NÊN CHỨNG NHÂN CỦA LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT**

Chương trình tổng quát (chiều):

13g30' – 14g00': Đón tiếp

14g00' – 15g00': Giờ Thương Xót Vô Biên

- Lần chuỗi Lòng Thương Xót

- Đàng Thánh Giá

15g00 – 15g15': Giải lao

15g15' – 15g45': Bài chia sẻ (Đức Cha)

15g45' – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự).

- Kết thúc.

Xin kính mời các hội viên cùng cộng đoàn sắp xếp tham dự chương trình kính Lòng Chúa Thương Xót.

Lm Giuse Trần Phú Sơn

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
HÂN HOAN CHÚC MỪNG**

**TÂN BAN CHẤP HÀNH
CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO XỨ THÁI BÌNH, HẠT XÓM MỚI
(Nhiệm kỳ: 2020 - 2024)**

CHA LINH HƯỚNG: LM GIUSE ĐỖ MẠNH CƯỜNG

Trưởng Ban Chấp hành: Bà Anna Trần Thị Phương Lan

Phó trưởng Ban chấp hành: Ông Gioakim Vũ Đình Anh

Phó trưởng Ban chấp hành: Ông Giuse Trần Xuân Quyền

Thư ký: Bà Maria Nguyễn Thị Ánh Nguyệt.

Thủ quỹ: Bà Anna Trần Thị Kim Loan

TIN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT MIỀN GIALAI, GIÁO PHẬN KON TUM

Hôm nay Thứ Sáu đầu tháng tại Gx H'Neng-hạt Mang Yang - giáo phận Kontum đã diễn ra buổi sinh hoạt và hiệp dâng thánh lễ luân phiên vào lúc 15 giờ ngày 3-7-2020.

Mặc dù đường xa, nhưng các CĐ LCTX của các Giáo xứ vì lòng yêu mến Chúa đã đến tham dự rất đông.

Trước giờ Thánh lễ, Cha Phó Linh Hướng Vinhson giới thiệu quý Cha đồng tế cũng như quý Thầy quý Sơ hiện diện hôm nay.

Cha Phó Linh Hướng Vinhson Nguyễn Văn Dương, chủ tế. Cùng đồng tế với ngài, có cha:

- Cha Linh Hướng Phêrô Nguyễn Tương Lai.
- Cha Pr Antôn Mai Văn Công, phó Xứ H'Neng.
- Cha Giuse Trần Đức Trí, phó xứ Lệ Cần.
- Cha G.B Phần Lĩnh, dòng Ngôi Lời.

Hôm nay kính thánh Tô ma Tông đồ.

Cha linh hướng Phêrô chia sẻ Tin Mừng (Ga 20, 24-29):

Sau khi được phục sinh, Đức Giêsu được tôn vinh lên làm Chúa, nhưng Ngài vẫn dễ thương như xưa. Nỗi bận tâm lớn nhất của Ngài là các môn đệ.

Việc làm quan trọng nhất của Ngài là đi thăm các ông. Ngài đưa các ông ra khỏi nỗi sợ hãi co quắp, khỏi căn nhà đóng kín cửa âm u. Ngài chúc cho họ bình an ba lần (c.19.21.26), thứ bình an ngay giữa những bất an, dao động.

Đức Giêsu phục sinh cho họ xem các vết thương.

Thân xác chiến thắng của Ngài sẽ mãi mãi mang dấu tích của cuộc khổ nạn.

Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa, vì được Ngài cho tham dự vào cùng một sứ mạng: “Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai anh em”.

Chỉ có một người không vui, đó là ông Tôma. Ông này vốn có óc thực tiễn (Ga 11, 16; 14, 5).

Chẳng rõ vì sao ông gặp hụt Đức Giêsu phục sinh.

Chỉ biết ông đã “không ở với” các môn đệ, lúc Ngài đến.

Có vẻ giữa ông và cả nhóm có cái gì xa cách.

Sự xa cách này trở nên rõ rệt hơn, khi ông thẳng thắn từ chối tin vào lời chứng của các bạn: “Chúng tôi đã thấy Chúa”.

Nhưng ông lại rất tin vào chính mình, vào giác quan. “Nếu tôi không thấy... nếu tôi không xỏ ngón tay... nếu tôi không thọc bàn tay... tôi sẽ chẳng tin đâu”.

Ông có thái độ như một nhà khoa học thực nghiệm.

Đức Giêsu phục sinh đến với nhóm, nhưng không quên một ai.

Ngài muốn cho Tôma được toại nguyện.

Tuần sau, khi Tôma ở với nhóm, thì Ngài hiện đến. Ngài chê ông cứng lòng trước những lời chứng của anh em, nhưng Ngài vẫn tha mãi từng điều ông đòi hỏi. Rồi cuộc Tôma cũng được thấy và tin như anh em.

Đức tin của chúng ta hôm nay dựa trên đức tin của những người đã thấy và đã tin, đã dám hy sinh mạng sống để nói rằng Ngài sống lại.

Quanh chúng ta vẫn có nhiều người giống Tôma. Họ đòi “thấy và chạm đến” những thực tại vô hình, như Thiên Chúa, linh hồn, đời sau. Nếu “thấy và chạm” có nghĩa là “có cảm nghiệm”, thì đòi hỏi trên thật là chính đáng.

Đức Giêsu đã cho Tôma được thấy và chạm đến Ngài. Chúng ta cũng phải có khả năng giúp người khác thấy và chạm đến những điều vô hình nhưng có thật. Chúng ta cần sống như người đang thấy Thiên Chúa,

Sau Thánh lễ, Cha Linh Hướng đã có lời cảm ơn Cha chánh Xứ, HĐMV giáo xứ, Ban Điều hành và toàn thể CĐ LCTX Miền Gia Lai đã cùng cộng tác và hiệp dâng buổi Thánh lễ tốt đẹp và sốt sắng.

Thánh lễ kết thúc lúc 16 giờ cùng ngày, cộng đoàn ra về trong tâm tình lưu luyến và hẹn gặp lại tại Giáo họ Vinhson ngày 7-8-2020.

Lm. Vinhson Nguyễn Văn Dương

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Mừng kính trọng thể Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, 15/8/2020 và Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục, 8/8/2020.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

HỘI LCTX GIÁO PHẬN BÀ RỊA

- Maria Hoàng Thị Tươi, Phó Ban Trị Sự (ngoại vụ).
- Maria Nguyễn Thị Liên, Thủ quỹ

CỘNG ĐOÀN LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM

- Maria Lê Thị Hào, Thư Ký.
- Maria Ngô Thị Ái Lại, Thủ quỹ.

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BAN MÊ THUỘT

- Maria Trần Thị Kim Thu.
- Maria Trần Thị Biệt Điện.

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BÙI CHU

- Maria Trịnh Thị Tơ, Thủ quỹ.

HỘI LCTX GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

- Maria Trần Thị Tuyết Mai, Thư ký.

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP HUẾ

- Maria Văn Thị Nở, Trưởng BCH.
- Đaminh Ngô Văn Diễn, Ủy viên BCH

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

- Maria Đỗ Hồng Tho, Thủ quỹ
- Maria Quan Thị Bích, UV Phục vụ
- Maria Trần Thị Thanh Lan, Thư ký
- Maria Nguyễn Thị Liễu, UV Bác ái
- Maria Mỹ Anh (Cộng tác viên Tập san LCTX LGP)

Xin Thiên Chúa, qua lời bầu cử của Mẹ Maria và Thánh phụ Đa Minh, ban muôn ơn lành hồn xác, giữ gìn và nâng đỡ quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo hội.

BẢN TÓM:

THƯ CHUNG HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM 1980

LTS: Ngày 01/05/1980 tại Thủ đô Hà Nội, Đại hội toàn quốc Hội đồng Giám Mục Việt Nam lần thứ I đã ra Thư chung gửi toàn thể cộng đồng Dân Chúa tại Việt Nam. Bức thư đề ra Đường hướng Mục vụ của Giáo hội Công Giáo Việt Nam là: "SỐNG PHÚC ÂM GIỮA LÒNG DÂN TỘC ĐỂ PHỤC VỤ HẠNH PHÚC CỦA ĐỒNG BÀO", cho đến nay vẫn còn nguyên giá trị. Nhân kỷ niệm 40 năm Thư chung ra đời, mời quý độc giả cùng đọc bản tóm lá thư LỊCH SỬ này.

Thư chung năm 1980 gồm 4 phần:

Phần I: **Thông tin về Đại hội Giám Mục toàn quốc**, chia thành 4 số, nội dung chính là số (1) Tâm tình biết ơn: Tạ ơn Thiên Chúa về Đại hội các Giám Mục toàn quốc lần thứ I diễn ra tại Hà Nội. Biết ơn Chính phủ đã giúp đỡ và tạo điều kiện cho Đại hội diễn ra tốt đẹp. Số (2) thuật lại một tuần gặp nhau và làm việc, duyệt lại nội quy và đặt lại cơ cấu của HĐGMVN; chuẩn bị việc tham dự Thượng hội đồng GM thế giới và việc đi Adlimina theo giáo luật. Số (3) Nêu ý nghĩa việc đi viếng mộ hai Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô. Số (4) Thành lập Hội đồng Giám Mục Việt Nam.

Phần II: **Đường hướng Mục vụ**, gồm hai ý lớn (A và B):

A/ Một Hội Thánh vì loài người, gồm 3 đoạn từ số 5 đến số 7.

Số 5/ Ánh sáng từ một thông điệp: Bản văn đối chiếu thông điệp của Đức Phaolô VI nhan đề "*Giáo hội Chúa Kitô*" về sứ mạng của Giáo hội trong thế giới hôm nay, xoay quanh 3 tư tưởng lớn: Nhận thức về bản thân của Hội Thánh, việc canh tân của Hội Thánh và Hội Thánh với thế giới.

Số 6/ Khẳng định **HỘI THÁNH LÀ DÂN THIÊN CHÚA**: "*Dân giao ước mới này chính là Hội Thánh Chúa Kitô, quy tụ mọi người từ khắp mọi nơi mọi nước trên trần gian, vượt thời gian và biên giới các dân tộc. Chúa Thánh Thần nối kết họ nên một khi giải phóng họ khỏi tội lỗi và ban cho họ được làm con cái Thiên Chúa. Họ có giới răn mới là bác ái yêu thương (Ga 13, 34).*

Số 7/ HỘI THÁNH VÌ LOÀI NGƯỜI: *"Sứ mạng của Hội Thánh là tiếp nối sứ mạng của Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã đến không phải để được người ta hầu hạ, nhưng để phục vụ tất cả loài người. Đúng như Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã giải thích trong thông điệp "Đấng Cứu Chuộc Con Người" rằng: "Con người là con đường của Hội Thánh". Nghĩa là tất cả mọi con đường của Hội Thánh đều dẫn tới con người (ĐCCCN 14). Đây cũng là điểm gặp gỡ giữa Hội Thánh và xã hội trần thế, vì "dù tin hay không tin, con người đều phải góp phần xây dựng thế giới cho hợp lý, vì họ cùng chung sống trong thế giới này" (MV 21, 6)".*

B/ Hội Thánh trong lòng dân tộc, gồm 4 đoạn từ số 8 đến số 11.

Số 8/ Hội Thánh của Chúa Giêsu Kitô:

"Trước hết, chúng ta phải là Hội Thánh của Chúa Giêsu Kitô nghĩa là:- Gắn bó với Chúa Kitô và hợp nhất với Hội Thánh toàn cầu - Gắn bó với Đức Giáo hoàng, vị đại diện Chúa Kitô, người được Chúa giao trách nhiệm "chăn dắt đoàn chiên của Người" (Ga 21, 15-18), và "làm cho anh em vững mạnh" (Lc 22, 32)- Gắn bó với nhau trong tình huynh đệ theo kiểu mẫu Hội Thánh thời sơ khai (Cv 4, 32; 2, 42) - Trung thành với tinh thần của Công đồng Vatican II là tinh thần cởi mở, đối thoại và hoà mình với cộng đồng xã hội mình đang sống".

Các ngài đề ra giải pháp thực hiện mang tính thiêng liêng là hoán cải lương tâm, thay đổi cách sống cá nhân cũng như cộng đoàn nhờ việc lắng nghe Lời Chúa, lãnh nhận các Bí tích, cầu nguyện và thành tâm kiểm điểm đời sống.

Số 9/Gắn bó với dân tộc và đất nước: Thư chung xác định:

"Là Hội Thánh trong lòng dân tộc Việt Nam, chúng ta quyết tâm gắn bó với vận mạng quê hương, noi theo truyền thống dân tộc hoà mình vào cuộc sống hiện tại của đất nước. Sự gắn bó hoà mình này đưa tới những nhiệm vụ cụ thể mà chúng ta có thể tóm lại trong hai điểm chính:

- Tích cực góp phần cùng đồng bào cả nước bảo vệ và xây dựng tổ quốc.

- Xây dựng trong Hội Thánh một nếp sống và một lối diễn tả đức tin phù hợp với truyền thống dân tộc".

Số 10/ Cùng đồng bào cả nước bảo vệ và xây dựng tổ quốc:

Thư chung nói rõ về việc thực hiện nhiệm vụ thứ nhất:

"Chúng tôi muốn khẳng định rằng: yêu tổ quốc, yêu đồng bào, đối với người Công giáo không những là một tình cảm tự nhiên phải có mà còn là một đòi hỏi của Phúc Âm, như Công đồng nhắc nhở: "Các người Kitô giáo từ mọi dân tộc tụ họp trong Hội Thánh, không phân cách với những người khác về chế độ, cũng như về tổ chức xã hội trần gian, nên họ phải sống cho Thiên Chúa và cho Chúa Kitô trong nếp sống lành mạnh của dân tộc mình; là công dân tốt, họ phải thật sự và tích cực vun trồng lòng yêu nước" (TG 15).

{...}"*Lòng yêu nước của chúng ta phải thiết thực, nghĩa là chúng ta phải ý thức những vấn đề hiện tại của quê hương, phải hiểu biết đường lối, chính sách và pháp luật của Nhà Nước, và tích cực cùng đồng bào toàn quốc góp phần bảo vệ và xây dựng một nước Việt Nam giàu mạnh, tự do và hạnh phúc".*

Số 11/ Xây dựng trong Hội Thánh một nếp sống và một lối diễn tả đức tin phù hợp với truyền thống dân tộc

"Về nhiệm vụ thứ hai là xây dựng trong Hội Thánh một lối sống và một lối diễn tả đức tin phù hợp hơn với truyền thống dân tộc. Muốn thế, một đảng chúng ta phải đào sâu Thánh Kinh và Thần học để nắm vững những điều cốt yếu của đức tin, đảng khác, phải đào sâu nếp sống của từng dân tộc trong nước, để khám phá ra những giá trị riêng của mỗi dân tộc. Rồi từ đó, chúng ta vận dụng những cái hay trong một kho tàng văn hoá và xây dựng một nếp sống và một lối diễn tả đức tin phù hợp hơn với truyền thống của mỗi dân tộc đang cùng chung sống trên quê hương và trong cộng đồng Hội Thánh này".

Phần III: **Ngỏ lời với các thành phần Dân Chúa**, gồm 3 đoạn từ số 12 đến 15:

Số 12/ *với giáo dân*, Thư chung nói lên vai trò sống chứng nhân giữa đời. Hãy là người tín hữu trung thành và người công dân tốt của tổ quốc. Hãy gia tăng đời sống cầu nguyện trong gia đình. Gia đình phải trở nên như trường học về đức tin, một nơi để cầu nguyện, một môi trường bác ái yêu thương.

Số 13/ *với các tu sĩ*, Các Đức Giám mục nhắn nhủ hãy xác tín về ý nghĩa và giá trị cao quý của ơn gọi của mình. Tuân giữ luật Dòng,

tạo thế quân bình lành mạnh cho đời sống tận hiến, dung hòa giữa lao động và cầu nguyện, làm chứng nhân giữa đời.

Số 14/ với *các linh mục*, là những cộng sự viên gần gũi nhất của các Giám mục, Thư chung mời gọi các linh mục hãy giúp mọi tín hữu biết sống phúc âm trong tinh thần yêu mến: *"Trong những đức tính cần thiết hơn cả cho chức vụ linh mục, phải kể đến tâm trạng này là bao giờ cũng sẵn sàng tìm ý muốn của Đấng đã sai mình chứ không phải tìm ý riêng"* (LM 15).

Anh em cũng hãy làm cho Chúa Giêsu Kitô hiện diện thật sự giữa đoàn chiên, khi anh em phục vụ các tín hữu cách tận tâm và khiêm tốn (LM 15). Nhất là được nhìn nhận như là người đại diện chính thức của Hội Thánh tại địa phương, anh em hãy trở nên hình ảnh của Chúa Cứu Thế, vị Mục Tử hiền lành và khiêm nhường, để cống hiến ơn cứu độ cho mọi người. Xin anh em hãy cùng với chúng tôi đưa Hội Thánh ở Việt Nam đi vào con đường đã lựa chọn: là sống Phúc Âm giữa lòng dân tộc để phục vụ hạnh phúc của đồng bào.

Phần IV-KẾT LUẬN:

số 15/ **Quá khứ, hiện tại và tương lai.**

Bức thư nhìn lại quá khứ với tâm tình cảm nhận Chúa luôn quan phòng và gìn giữ Hội Thánh Chúa tại Việt Nam. *"Chúng ta không nhìn quá khứ với mặc cảm và phán đoán tiêu cực, mạnh dạn nhìn vào hiện tại và tin tưởng ở tương lai"*. Có được giáo lý của Công đồng Vatican II như *"Luồng gió mát của Chúa Thánh Thần thổi trong Hội Thánh, chúng ta tự hào là công dân nước Việt Nam anh hùng độc lập thống nhất; và trong đà phát triển chung của cả nước, chúng ta được tình đồng bào thông cảm và giúp đỡ trong khối đại kết dân tộc, nên chúng ta hãy hân hoan chu toàn sứ mạng vinh quang của mình"*.

Thư Chung kết thúc với lời: *"Nguyện xin Thiên Chúa, nhờ lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria, Thánh cả Giuse và các Thánh Bổn mạng của Hội Thánh Việt Nam, ban muôn phúc lành cho anh chị em"*.

FX ĐỒ Công Minh

-----
* Có thể tìm đọc nguyên bản Thư Chung 1980 trên trang
hdgmvietnam.com

DIỄN ĐÀN

HY VỌNG VÌ CÓ MẸ ĐƯỢC CHÚA AN THƯƠNG VỀ TRỜI

Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ

Con rồng trong sách Khải Huyền được mô tả như là mầm mống của sự chết chóc vì nó đứng "*rinh người nữ sắp sinh con để nuốt lấy đứa trẻ*" (Kh 12, 4). Với từ ngữ và hình ảnh tượng trưng, sách Khải Huyền còn gợi lên cuộc chiến lâu dài giữa sự sống và sự chết, giữa Satan với Đức Kitô và Giáo hội của Người. Người sẽ toàn thắng.

Chúng ta biết, cuộc chiến giữa sự sống và sự chết, giữa sự thiện và sự ác là không cùng. Con người dù tiến bộ đến đâu đi chăng nữa, vẫn luôn mang trong mình sự mỏng giòn.

SỰ MỎNG GIÒN CỦA CON NGƯỜI

Vốn mỏng giòn yếu đuối, cộng thêm lo âu, phiền muộn về sức khỏe, việc làm, về công việc gia đình phải gánh vác, những mập mờ vô định ngày mai của cuộc đời, lo con còn trẻ, cha mẹ khi đã về già, ốm đau bệnh tật, khủng hoảng về luân lý... tất cả đè nặng lên lòng trí con người. Làm sao không khỏi ngạc nhiên khi thấy thời đại chúng ta đang tụt hậu trước những biến cố của cuộc đời?

Trước những bất hạnh của thế giới, có người buông xuôi không làm gì hết, để mặc cho số phận. Có người cấp tiến hơn, quyết định từ bỏ một phần và tự sát. Có người từ chối truyền lại sự sống mà họ đã lãnh nhận và không chịu nhận cái khả năng có thể cho tương lai của chính họ và xã hội. Dần dần những nhà trẻ sẽ thay thế nhà hưu dưỡng!

Giữa cảnh đời lữ thứ, người kitô hữu sống ra sao? Đức tin của chúng ta thế nào khi đối diện với các thực tại như thế? Lễ Đức Maria hồn xác về Trời mang lại cho họ hy vọng gì trong cuộc sống?

CUỘC CHIẾN THẮNG!

Chúng ta long trọng cử hành lễ Đức Maria hồn xác về trời với lòng sùng kính, giúp chúng ta trả lời những vấn nạn trên. Trước hết niềm tin của Giáo hội đối với tin điều Đức Piô XII đã xác quyết năm 1950. Chúng ta tin Đức Maria, đã được đặc ân cả hồn lẫn xác về Trời. Điều đó muốn nói rằng sự chiến thắng con rồng trong sách

Khải Huyền hoàn tất nơi Mẹ, Mẹ về ngự bên hữu Chúa để chuẩn bị chỗ cho chúng ta như Thiên Chúa đã dành cho Mẹ.

Chúng ta tự hỏi, Đức Maria đã được rước lên Trời cả hồn lẫn xác có làm chúng ta thay đổi không?

Thánh Phaolô cho chúng ta câu trả lời: *"Đức Kitô đã từ cõi chết sống lại, là hoa quả đầu mùa của những kẻ yên giấc"* (1 Cr 15, 20). Đức Giêsu sống lại, có người tin, người không tin. Nhưng, Đức Kitô, Con Thiên Chúa đã sống lại thật, đó là niềm hy vọng của chúng ta.

Việc Đức Maria hồn xác lên Trời là một thực tại khác: Đức Maria không phải là Thiên Chúa; Mẹ là nữ tử Israel, là một trong những thụ tạo như chúng ta, là người nữ giữa muôn vàn người nữ trên trần gian. Mẹ đã được tôn vinh, vinh quang của Mẹ liên quan đến chúng ta. Những đặc ân của Mẹ là kết quả cụ thể của ơn cứu độ mà Đức Kitô mang đến cho Mẹ và nhân loại (x. 1Cr 15, 20-26). Mẹ được vinh hiển là nhờ công nghiệp của Chúa Kitô, Con của Mẹ. Việc Đức Trinh Nữ được lên trời hồn xác là sự thông phần cá biệt vào cuộc phục sinh của Con Mẹ, và tiên báo cuộc phục sinh của các tín hữu (GLCG số 966).

Đức tin không nói cho chúng ta biết điều gì về cái chết của Đức Maria. Có người cho rằng Đức Maria không chết, nhưng Đức tin nói với chúng ta rằng sau khi hoàn tất cuộc đời dương thế, Đức Maria được Thiên Chúa tôn vinh. Nơi Mẹ, cũng như Đức Giêsu Con Mẹ, cái chết không phải là hết, sự chết đã bị đập tan. Trái đất không còn là nơi giam hãm con người trong số phận đau thương, các tầng trời mở ra để loan báo một tương lai sáng ngời cho nhân loại. Sự chết đã bị tiêu diệt bởi sức mạnh của tình yêu Thiên Chúa. Đó là niềm hy vọng lớn lao cho chúng ta!

SỐNG TRONG HY VỌNG

Kinh Tạ Ơn của Đức Maria nêu rõ: *"Chúa đã ra oai cánh tay thần lực, đập tan những ai lòng trí kiêu căng, Chúa lật đổ những người quyền thế, và nâng dậy những kẻ khiêm nhường. Phận đói nghèo Chúa ban của đầy dư... Vì Người nhớ lại lòng thương xót"* (x. Lc 1, 39-56). Chắc chắn Thiên Chúa không thể để chúng ta bị nghèo đói đê bẹp, khi chúng ta tin vào lời Chúa hứa.

Mừng kính Đức Trinh Nữ Maria hồn xác về trời, chúng ta không chỉ mừng vì Thiên Chúa đã làm cho Mẹ những điều trọng đại, mà còn mừng vì sự hiện hữu của nhân loại. Thánh Phaolô nói: *"Anh em*

khỏi phải phiền sầu như những người khác, những kẻ không có hy vọng” (1Tx 4, 13). Chúng ta cố gắng hiểu để sống sao cho xứng danh là người hy vọng.

Người trẻ sống hy vọng, khi họ hướng đến một tương lai khác và muốn sống quảng đại như Chúa muốn.

Những người ở bậc gia đình sống niềm hy vọng, bằng cách hiệp nhất cùng nhau, thủy chung trong đời sống vợ chồng để yêu thương, trao ban hạnh phúc và sự sống cho con cái.

Những người nam sống niềm hy vọng khi mau mắn đáp lại tiếng gọi Chúa để trở nên những linh mục, phó tế trong Giáo hội, và lấy làm hạnh phúc vì được cộng tác vào sứ mạng cao cả của Đức Kitô MỤC TỬ! Chúng ta thật bất hạnh nếu chúng ta không có niềm hy vọng!

Người sống hy vọng còn là người dẫn thân cải thiện đời sống xã hội và làm việc công ích, lương thiện với mọi người, chăm sóc những người ốm đau, bệnh tật, già nua để trao ban cho họ niềm tin và giá trị về sự hiện hữu của chính mình. Những người sống hy vọng cũng còn là người tránh xa bom đạn, bạo lực chiến tranh, không ham báo thù.

Vậy mỗi người chúng ta hãy sống hy vọng, hãy làm ngày lại ngày, không buông tay, mặc cho những ngang trái của cuộc đời. Phúc cho chúng ta, nếu chúng ta can đảm chiến đấu mỗi sáng khi thức dậy cho cuộc sống đáng sống của mọi người trên trái đất, thì thật phúc cho chúng ta, như Mẹ Maria khiêm nhường phục vụ Chúa: "*Này từ nay muôn thế hệ sẽ khen tôi có phúc!*" (Lc 1, 48).

Nếu như khi xưa Mẹ Thiên Chúa đã đến với bà Êlisabet, thì ngày hôm nay Mẹ vẫn đến với chúng ta. Mẹ mở rộng vòng tay nói với chúng ta rằng: hỡi con, hãy tin tưởng và hy vọng, Chúa đã dọn chỗ cho con. Amen!

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 8/2020

CẦU CHO MÔI TRƯỜNG BIỂN

Xin cho những người đang lao động và sống trong môi trường biển, trong đó có các thủy thủ, người đánh cá và gia đình họ luôn được bình an.

GIA ĐÌNH - VƯỜN ƯƠM ƠN THIÊN TRIỆU

Trâm Thiên Thu

Chính Đức Giêsu Kitô đã nói: **"Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo."** (Mc 16:15) Nhưng Ngài cũng xác định: **"Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em."** (Ga 15:16) Ngài nói về ơn thiên triệu. Và đó là hồng ân Chúa ban chứ không vì sự xứng đáng hoặc công trạng của người được gọi.

Ơn thiên triệu (ơn gọi) là hồng ân cao cả. Khi nói về ơn thiên triệu, người ta thường nghĩ về ơn gọi tu trì (linh mục hoặc tu sĩ). Đó chỉ là một khía cạnh của ơn thiên triệu.

Ai cũng được Thiên Chúa kêu gọi, mỗi người một dạng, để làm việc cho Chúa và cộng tác vào công cuộc cứu độ của Ngài. Nhờ lòng thương xót của Thiên Chúa, chúng ta được trở thành Kitô hữu và được tham dự vào ba thiên chức của Đức Kitô: Vương giả, Tư tế, và Tiên tri (Ngôn sứ). Thánh Phêrô đã xác định: **"Anh em là giống nòi được tuyển chọn, là hàng tư tế vương giả, là dân thánh, dân riêng của Thiên Chúa, để loan truyền những kỳ công của Người, Đấng đã gọi anh em ra khỏi miền u tối, vào nơi đầy ánh sáng diệu huyền. Xưa anh em chưa phải là một dân, nay anh em đã là Dân của Thiên Chúa; xưa anh em chưa được hưởng lòng thương xót, nay anh em đã được xót thương."** (1 Pr 2:9-10)

Có lẽ dễ hiểu với thiên chức tư tế và tiên tri, nhưng khó hiểu với thiên chức vương giả. Lời Thánh Phêrô (1 Pr 2:9-10) giúp chúng ta hiểu về thiên chức vương giả. Qua đó, rõ ràng mỗi chúng ta đều là Hoàng tử hoặc Công chúa của Thiên Chúa, Chúa tể càn khôn, Vua trời đất. Đó là sự thật chứ không là mạo nhận hoặc ảo tưởng. Chính Thánh Gioan, người-môn-đệ-được-Chúa-yêu, cũng đã xác nhận: **"Thiên Chúa yêu đến nỗi cho chúng ta được gọi là con Thiên Chúa, mà thực sự chúng ta là con Thiên Chúa."** (1 Ga 3:1) Quả thật, chúng ta đúng là con của Ngọc Hoàng, thực sự thuộc dòng

dối quý tộc hoặc Hoàng gia, chứ chẳng phải người bình thường đâu.

Cái gì cũng có nguồn gốc hoặc nguyên nhân. Chúng ta được Thiên Chúa tạo dựng theo hình ảnh Ngài, (St 1:26-27; St 9:6) nghĩa là chúng ta có nguồn gốc là sự thiện: "*Nhân chi sơ tính bản thiện.*" Nhưng vì di truyền tội Nguyên Tổ, vương tội từ trong lòng mẹ, (Tv 51:7) rồi người ta lại bị "nhiễm độc" vì thế gian xấu xa.

Cơ thể con người có tế bào gốc, xã hội và Giáo hội cũng vậy. Chính gia đình là "tế bào gốc" đó. Gia đình khởi đầu từ vợ chồng, là sự kết hợp của Âm và Dương. Do đó, có thể gọi gia đình là "vũ trụ" thu nhỏ, vì đất trời cũng là sự kết hợp hài hòa của Âm và Dương.

Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng. Những người chúng ta giao tiếp cũng có ảnh hưởng tới chúng ta. Cha mẹ tốt lành thì con cái có thể ảnh hưởng, nhất là ảnh hưởng từ người mẹ. Tại sao? Vì khi sinh ra, ai cũng giao tiếp với người mẹ đầu tiên, sau đó là người cha, rồi ông bà, láng giềng,... Về tâm linh cũng vậy, cha mẹ đạo đức thì con cái cũng ảnh hưởng. Có thể gọi gia đình là "vườn ươm" hoặc "chiếc nôi" của ơn thiên triệu.

Gương sáng điển hình là Thánh nữ Monica (322? - 387, Phi châu), một người mẹ đau khổ vì người chồng bê bối và vì đứa con ngang ngược – Thánh Augustinô, Giám mục Tiến sĩ Giáo hội (354-430). Tuy nhiên, dù thất vọng nhưng Thánh Monica không tuyệt vọng, quyết không đầu hàng trước mọi nghịch cảnh. Bà vâng lời cha mẹ mà kết hôn với người ngoại giáo tên là Patrixiô, dân thành phố Tagaste (Bắc Phi). Ông Patrixiô rất nóng tính và phóng túng, bà Monica không chỉ phải chịu đựng chồng mà cả bà mẹ chồng cực kỳ khó tính. Ông Patrixiô "phê bình" vợ về lòng bác ái và đạo hạnh.

Augustinô là con cả trong 3 người con của Thánh Monica. Lúc người cha mất, Augustinô 17 tuổi, đang là sinh viên khoa hùng biện ở Carthage. Do ảnh hưởng người cha, Augustinô ăn chơi trác táng, theo tà thuyết Manichean [*] và sống vô luân. Thánh Monica rất đau buồn. Bà phạt Augustinô, không cho ở trong nhà. Một đêm kia, bà thấy thị kiến cho biết chắc chắn Augustinô sẽ trở lại. Từ đó bà luôn theo sát con, cầu nguyện và ăn chay để cầu nguyện cho con hoán cải.

Augustinô giỏi giang nhưng ngang bướng. Một đêm nọ, Augustinô nói với mẹ là sắp đi tạm biệt một người bạn. Nhưng không, Augustinô lại lên tàu đi Rôma. Thánh Monica rất đau khổ khi biết con lừa dối mình, nhưng bà vẫn đi theo. Bà vừa đến Rôma thì biết tin đứa con “trời đánh” Augustinô đã đi Milan. Dù việc đi lại khó khăn, Thánh Monica vẫn theo con tới Milan.

Tại Milan, Augustinô chịu ảnh hưởng một vị giám mục thánh thiện – tức là Thánh Ambrôsiô, cũng là linh hướng của bà Monica. Bà nghe lời khuyên của Thánh Ambrôsiô, khiêm nhường từ bỏ mọi sự và làm trưởng nhóm của các phụ nữ đạo đức ở Milan, kể cả khi bà ở Tagaste.

Thánh Monica không ngừng cầu nguyện cho Augustinô. Lễ Phục sinh năm 387, Thánh Ambrôsiô rửa tội cho Augustinô (33 tuổi) và vài người bạn của Augustinô. Ngay sau đó, nhóm của Augustinô đi Phi châu. Biết mình không còn sống bao lâu nữa, bà Monica nói với Augustinô: *"Con ơi, không gì trên thế gian này làm mẹ vui. Mẹ không biết có gì còn lại cho mẹ làm hoặc tại sao mẹ lại vẫn ở đây, mọi hy vọng trên thế gian này mẹ đã được mãn nguyện."* Sau đó bà lâm bệnh nặng, 9 ngày sau bà qua đời.

Thánh Augustinô làm linh mục lúc 36 tuổi, và làm giám mục lúc 41 tuổi. Ngài là một tấm gương sáng về lòng sám hối, dứt khoát với quá khứ đen tối, từ một tội nhân trở thành một thánh nhân. Đó là nhờ nước mắt của người mẹ Thánh Monica, sự hướng dẫn của Thánh giám mục Ambrôsiô, và nhất là chính Thiên Chúa đã nói với thánh Augustinô qua Kinh thánh để soi dẫn Augustinô từ tình-yêu-cuộc-sống đến cuộc-sống-tình-yêu.

Trong những năm đầu đời, Thánh Augustinô đắm chìm trong kiêu ngạo và tội lỗi, nhưng đã trở lại và sống thánh thiện, chống lại mọi thủ đoạn của ma quỷ – suy đồi về chính trị, xã hội và luân lý. Chính kinh nghiệm bản thân mà ngài đã để lại cho chúng ta những câu nói bất hủ. Cũng như tiên tri Giêrêmia và các tiên tri khác, Thánh Augustinô cũng không thể im lặng một khi đã nhận biết Thiên Chúa: *"Có lần*

con tự nhủ: 'Tôi sẽ không nghĩ đến Người, cũng chẳng nhân danh Người mà nói nữa.' Nhưng lời Ngài cứ như ngọn lửa bùng cháy trong tim, âm ỉ trong xương cốt. Con nén chịu đến phải hao mòn, nhưng làm sao nén được!" (Gr 20:9) Thánh Augustinô đã hồi tiếc: "Con yêu Chúa quá muộn màng".

Gương Thánh Monica cho thấy rõ hiệu quả của lời cầu nguyện, dù là cầu nguyện cho người khác. Thật vậy, lời cầu nguyện và gương lành của Monica đã khiến cả mẹ chồng và người chồng trở lại Công giáo. Ông Patriciô mất năm 371, sau khi được rửa tội 1 năm.

Gia đình khởi nguồn và gợi hứng nhiều thứ, từ điều nhỏ tới điều lớn, thuộc nhiều lĩnh vực xã hội và tâm linh, trong đó có nguồn hứng là ơn thiên triệu – ơn gọi linh mục và tu sĩ.

Trong thời gian công khai sứ vụ, Đức Giêsu đi khắp các thành thị, làng mạc, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng Nước Trời và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền. Một hôm, khi thấy đám đông thì Ngài chạnh lòng thương, vì họ lấm than vất vưởng, như bầy chiên không người chăn dắt. Ngài nói với các môn đệ: "*Lúa chín đầy đồng, mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về*" (Mt 9:37-38).

Mỗi chúng ta cũng hãy vâng lời Chúa Giêsu và không ngừng cầu xin như vậy. Thiên Chúa và Giáo hội luôn cần những linh mục và tu sĩ biết quên mình, luôn "dẫn thân phục vụ chứ không hưởng thụ." (Mt 20:28) Hãy tạo bầu khí đạo đức trong gia đình để làm "vườn ươm ơn thiên triệu." Tiếp theo, hãy tạo cho giáo xứ là "chiếc nôi" của ơn thiên triệu.

Để tạm kết, xin được mượn lời của Ngôn sứ Isaia: "*Đẹp thay trên đồi núi, bước chân người loan báo tin mừng, công bố bình an, người loan tin hạnh phúc, công bố ơn cứu độ và nói với Sion rằng: Thiên Chúa người là Vua hiển trị*" (Is 52:7).

-----

[*] Manichean là thuyết nhị nguyên, có nguồn gốc từ Persia (Ba Tư) hồi thế kỷ III, kết hợp với các yếu tố của Kitô giáo ngộ đạo (Gnostic Christianity), Phật giáo (Buddhism), và Bái hỏa giáo (Zoroastrianism).

DIU HIỀN

Lm. Giuse Trần Việt Hùng

Truyện kể: Thánh Jean Vianney, lúc còn là chủng sinh học hành rất chậm. Ngày kia, một giáo sư thần học thừa lệnh Đức giám mục, đến khảo sát Vianney xem có đủ khả năng học vấn để tiến tới chức linh mục không. Vianney không thể trả lời suôn sẻ câu hỏi nào cả. Vị giáo sư nổi nóng đập bàn nói: Vianney, anh dốt đặc như con lừa. Với một con lừa như anh, Giáo Hội hy vọng làm nên trò trống gì? Vianney khiêm tốn bình tĩnh trả lời: Thưa Thầy, ngày xưa Samson chỉ dùng một cái xương con lừa mà đánh bại 3 ngàn quân Philistin. Vậy với cả một con lừa này, Thiên Chúa không làm được việc gì sao?

Sách tiên tri Giacaria được xếp vào áp cuối của bộ sách Cựu Ước. Giacaria sinh sống tại Giêrusalem và thi hành sứ vụ tiên tri vào khoảng năm 520-518 trước Công nguyên. Với việc lên ngôi của Zerubbabel, dòng dõi vua David, Thiên Chúa khai mở triều đại mới trong vinh quang và sang giàu cho Giêrusalem. Thiên Chúa muốn Zerubbabel và Joshua xây dựng lại Đền Thờ và lập lại hàng giáo sĩ giữ

việc thờ phượng và dâng hương tại đó. Giacaria cũng là một trong những người Do-thái bị lưu đày được trở về Giêrusalem. Ông cùng được dự phần trong nhóm các tiên tri Do-thái. Ông phần chấn lòng dân về tin mừng của Đấng cứu độ: Đây Chúa phán: Hỡi thiếu nữ Sion, hãy nhảy mừng; hỡi thiếu nữ Giêrusalem, hãy reo mừng: Nay vua ngươi đến với ngươi. Người là Đấng công chính và là Đấng cứu độ. Người khiêm tốn ngồi trên lừa con của lừa mẹ (Zach 9, 9). Tiên báo về Đấng công chính ngồi trên lưng lừa con bước vào thành thánh Giêrusalem với lời tung hô vạn tuế. Con cái Sion tung hô

nhảy mừng ca hát: Vạn tuế, tung hô Đấng nhân danh Chúa mà đến.

Người đời hãnh diện với danh vọng và quyền lực để cai trị nhân dân. Có nhiều người tự cao tự đại làm như họ sở hữu mọi gia sản trên đời. Sự khôn ngoan, tài trí, sức mạnh và cả sự sống đều là ân huệ được trao ban. Mỗi người có khả năng để phát triển tất cả kho tàng quý báu được ẩn dấu và phú bẩm. Không có sự gì chúng ta sở hữu mà không do ơn trên ban cho. Cho dù có thông giỏi, quyền thế và uy lực, con người cũng không thể hiểu thấu chính mình và vũ trụ chung quanh. Chúa Giêsu Đấng trung gian vạn vật đã lên tiếng nói rằng: Lạy Cha là Chúa trời đất, Con xưng tụng Cha, vì Cha đã dấu không cho những người hiền triết và khôn ngoan biết những điều ấy, mà lại mạc khải cho những kẻ bé mọn (Mt 11, 25). Thiên Chúa mạc khải nước trời cho những tâm hồn đơn sơ và chân thành. Không phải cứ thông minh hiền triết là nắm giữ được chìa khóa của sự khôn ngoan. Sự khôn ngoan gắn liền với sự đơn sơ khiêm tốn.

Sau khi chịu chức linh mục, cha Jean Vianney vì nổi tiếng nhân đức, giáo dân các giáo họ lân cận tuôn đến tham dự thánh lễ, nghe giảng và xưng tội. Một cha sở kia tức giận vì tín hữu bỏ mình đến với cha Vianney. Ông cha này đã viết thư nhục mạ cha Vianney. Cha Vianney nhận thư, vội tìm tới xin cha sở kia xin tha lỗi và khẩn khoản xin cha sở kia giúp trình Đức giám mục đổi Vianney đi vùng khác hay tốt hơn cho nhập dòng nào đó để khỏi làm phiền các cha lân cận. Trước thái độ khiêm hạ đó, cha sở kia quì mọp xuống xin lỗi và từ đó chọn cha Vianney là cha linh hướng.

Hãy tìm học với Chúa Kitô: Hãy mang lấy ách của Ta và hãy học cùng Ta, vì Ta dịu hiền và khiêm nhượng trong lòng và tâm hồn các người sẽ gặp được bình an (Mt 11, 29). Chúa Giêsu là Con Thiên Chúa toàn năng toàn mỹ. Chúa cư ngụ giữa xã hội con người đầy tội lỗi, yếu đuối và mỏng dòn. Dù tình trạng con người xấu xa đến mức nào đi nữa, Chúa vẫn yêu thương, chữa lành và cứu độ. Chúa không loại trừ sự dơ dáy tanh hôi của bệnh tật và tội lỗi. Một Thiên Chúa tốt lành vô cùng lại phải đối đầu với sự tà tâm của con người. Chúa đã nhiều lần tranh luận, thuyết phục, răn dạy, sửa sai, hướng dẫn và dạy dỗ cả các Thượng tế, Tư tế, Biệt Phái, Luật sĩ, các Đầu mục các phái, các vị lãnh đạo và toàn dân. Với lòng thương xót

tuyệt đối, ánh sáng của Chúa chiếu dội vào từng tâm hồn. Chúa muốn chúng ta hãy học nơi Chúa sự dịu hiền và khiêm nhường trong lòng.

Trong khi loài người, gọi là đồng loại, thì phân biệt và cách biệt. Phân biệt chủng tộc, tôn giáo, văn hóa, ngôn ngữ, truyền thống, màu da, sắc tộc, giàu nghèo, học thức, chức vị và muôn ngàn cách thế dị biệt. Hình như nhiều người luôn tìm cách đánh giá sự hơn thua và vinh nhục ở đời như là cùng đích. Dân tộc nào cũng muốn trội hơn. Người nào cũng muốn khoe tài, khoe của. Đâu mấy ai khoe sự khó nghèo, khiêm nhường hay hiền lành. Nếu cứ mãi mê chạy đua tìm kiếm những triều thiên giả tạo, chúng ta sẽ bị chìm đắm trong vòng xoáy tục lụy trần đời. Biết rằng, sống là phải vươn lên và phấn đấu không ngừng. Cho dù đứng trong bất cứ địa vị nào trong xã hội, chúng ta cũng chỉ là một con người đầy khuyết điểm và yếu đuối. Đức Giáo Hoàng Phanxicô, đấng kế vị thánh Phêrô, đã tiếp nhận được bài học quý giá của sự dịu hiền và khiêm hạ. Từng việc cụ thể ngài thực hiện trong những ngày tháng qua đã làm nổi bật sứ vụ của đấng thay mặt Chúa. Đến để phục vụ, chứ không phải để được phục vụ.

Chúa Giêsu là mẫu gương tuyệt đối cho mọi người trong mọi thời. Là môn đệ của Chúa, chúng ta cần suy tư sâu lắng tất cả những lời chỉ dạy và hành động gương sáng của Chúa. Chúa giảng về sự tha thứ, thương xót, bác ái, khó nghèo, trong sạch, hiền lành, khiêm nhường, chịu đựng, hy sinh và ngay cả chết cho bạn hữu. Chúa đã giảng và đã thực hành. Trong khi chúng ta thích khoe mẽ, nói nhiều mà chẳng muốn áp dụng. Lời nói chẳng đi đôi với việc làm, đôi khi còn ngược lại, nói một đường, làm một nẻo. Khuyến dạy, giảng giải, trình bày và thuyết phục điều hay lẽ phải thì ai cũng có thể làm được, nhưng thực hành những điều này cần có một ý chí và quyết tâm cao. Thực hành sống đạo cũng thế, chúng ta cần có thái độ chọn lựa dứt khoát bước theo lẽ phải. Tu thân tích đức từng bước mỗi ngày. Các thói quen tốt lành sẽ trở thành các nhân đức. Nhân đức dẫn chúng ta tiến gần trên con đường trọn lành.

Thánh Phaolô khuyến dạy: Vì chưng, nếu anh em sống theo tính xác thịt, anh em sẽ phải chết; nhưng nếu nhờ thần trí mà anh em đã giết được các hành động thân xác, thì anh em sẽ được sống

(Rm 8, 13). Thân xác con người vốn có bản năng yếu đuối. Các cơn cám dỗ luôn rình rập kéo lôi chúng ta trở lại tình trạng man rợ xa Chúa. Nhờ thần trí hướng dẫn, chúng ta có thể thắng vượt những cám dỗ giăng mắc quanh môi trường cuộc sống. Xác thịt thì nặng nề yếu đuối nhưng thần trí cần phải dũng mạnh và cương trực. Thân xác là máng chuyển các ơn huệ vào tâm hồn. Chúng ta cần bồi dưỡng sức mạnh cho cả xác lẫn hồn để có hồn trong, xác mạnh. Sứ mệnh và cùng đích của toàn diện cuộc sống con người là sự sống viên mãn ngày sau.

Lạy Chúa, dòng nước sẽ tuôn chảy về chỗ thấp trũng.Ơn sủng của Chúa cũng tuôn đổ vào những tâm hồn biết khiêm nhượng đón nhận. Xin cho chúng con biết mở rộng tâm hồn đón nhận hồng ân của Chúa.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ Nhớ Thánh Phụ Đa Minh, 08/8/2020.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN

Kính Chúc Mừng Bổn Mạng

LM ĐAMINH VŨ NGỌC THỦ, LH CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì

LM ĐAMINH ĐINH VĂN VĨNG, Chánh xứ Gx Sao Mai

LM ĐAMINH TRẦN DŨNG, SSS

Kính chúc Quý Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyện xin Thánh Quan thầy luôn che chở và đồng hành cùng Quý Cha trong sứ vụ Mục Tử.

GIÁ TRỊ CỦA SỰ THINH LẶNG

Nữ tu Têrêsa Mai Hường

Cuộc sống của chúng ta được bao phủ bởi rất nhiều tiếng ồn, từ sáng sớm cho đến khi đêm về. Hơn nữa, trong thế giới hiện đại hôm nay, con người dễ bị cuốn hút bởi những gì náo nhiệt rộn ràng, nhất là tuổi trẻ. Không mấy ai đam mê những khoảng lặng vô âm. Tuy vậy, khi trải nghiệm và sống trong tiếng ồn, con người lại cảm thấy mệt mỏi và muốn tìm một chốn bình an, yên tĩnh. Khi đã rời vì tiếng ồn, con người lại khát khao và tìm đến những giá trị của thính lặng.

Thính lặng bên ngoài

"Giữa những xao động của nhân thế nổi trôi, giữa những sục sôi tranh chấp trong kiếp người, giữa những đẹp tươi hay ê chề thất bại, con xin dành một cõi rất riêng tư cho Giêsu, Đấng Tình Yêu thăm sâu"

("Một Cõi Riêng Tư" nhạc sĩ Thái Nguyên).

Thế giới hôm nay thực sự rất ồn ào và "ô nhiễm". Nó khiến cho con người khó có thể thính lặng. Facebook, internet, games, điện thoại, các tương quan phức tạp... lôi kéo con người vào trong khía cạnh bất an của nó. Con người chúng ta cũng dễ bị dẫn dụ vào trong thế giới đó vì nó hấp dẫn và có nhiều mới lạ. Chính vì thế, con người cũng thích ồn ào với thế giới vui nhộn và đang thay đổi rất nhanh với nhiều hấp dẫn.

Không chỉ thế, có nhiều người cũng thích nói nhiều. Nó trở nên như là một căn bệnh. Phải nói thì người đó mới cảm thấy đó là lẽ sống của họ. Họ nói nhưng còn nói to. Có người thì phải nói để giữ thế thẳng. Có người nói nhiều để minh chứng khả năng hiểu biết và vốn kiến thức của mình. Tuy nhiên, càng nói nhiều thì càng chứng tỏ người nói chẳng có gì giá trị. Vì khi nói nhiều, chúng ta không có khả năng giữ lại những gì sâu sắc. Nói là khả năng con người dùng để chuyển tải thông tin đến với người khác, trong khi đó, nếu chúng ta không có gì giá trị trong lòng thì nói cũng vô ích vì những thông tin đó cũng giống như những âm thanh bên ngoài. Tạp âm.

Lúc đó, tiếng nói trở thành thứ tiếng ồn gây khó chịu và nó có thể khiến người khác không có thiện cảm đối với người nói. Nói như thế giống như rượu ngon pha chung với nước lã. Nó khiến cho nội tâm hay thế giới bên trong mất chiều sâu và trở thành hời hợt. Rượu lạt. Giếng cạn.

Thinh lặng bên trong

Henri de Lubac nói rằng: "*Chúng ta chỉ trở nên viên mãn khi trở nên trầm lặng trong cuộc sống nội tâm*" [1]. Chiều sâu nội tâm diễn tả kho tàng riêng của mỗi người. Nếu một người biết thinh lặng, người đó có khả năng thu nhận kiến thức, đúc kết kiến thức, và sử dụng kiến thức một cách hiệu quả. Hiệu quả ở đây có nghĩa là để cho quyền năng của Chúa tác động trên những lựa chọn của người đó. Tương tự, giá trị của kết quả có tính thiêng liêng.

Thinh lặng bên trong khiến cho người thủ đắc có một vẻ trầm mặc và điềm tĩnh. Họ giống như giếng nước trong và rất sâu. Thực sự, khi nhìn vào con người có nội tâm sâu sắc, người khác bắt gặp một cảm giác bình an, một vẻ thông thái và an nhiên tự tại. Con người của hòa bình. Ai đó đã nói rằng: thinh lặng biểu lộ sự khôn ngoan quả là không sai.

Thinh lặng và kiên nhẫn

Khi thinh lặng, chúng ta có thời gian để suy gẫm và hiểu cho kỹ cũng như suy xét cẩn thận về cách sống và cách đối nhân xử thế. Chúa Giêsu là một mẫu gương tuyệt vời cho thấy mối tương quan giữa thinh lặng nội tâm và sự kiên nhẫn. Trong Tin mừng Gioan, khi người ta dẫn đến trước mặt Chúa người phụ nữ ngoại tình để gài bẫy Ngài, Chúa Giêsu đã thinh lặng lắng nghe những lời kết án người phụ nữ từ những người cầm quyền Do thái. "*Họ nói thế nhằm thử Người, để có bằng cứ tố cáo Người. Nhưng Đức Giêsu cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất. Vì họ cứ hỏi mãi, nên Người ngẩng lên và bảo họ: "Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi". Rồi Người lại cúi xuống viết trên đất. Nghe vậy, họ bỏ đi hết, kể trước người sau, bắt đầu từ những người lớn tuổi*" (Ga 8, 6-9).

Chiều sâu nội tâm nơi Đức Giêsu là sự thinh lặng nơi tòa án khi Ngài bị xét xử. Đức Giêsu không nói một lời nào bất chấp những lời kết án oan khiên và bị đánh đập. Tội đỉnh của chiều sâu nội tâm

nơi Ngài là sự hy sinh chấp nhận chết trên thập giá, bị sỉ vả, bị làm nhục đủ kiểu nhưng Ngài vẫn lặng thinh và cầu nguyện "*Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết việc họ làm*" (Lc 23, 34). Ngài không lên tiếng chửi rủa những kẻ hành hạ Ngài. Ngài kiên định với kế hoạch cứu độ và vâng phục Thánh ý Chúa Cha: "*Lạy Cha, xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha*" (Mc 14, 36). Sự kiên nhẫn đó cho chúng ta hiểu một chân lý khác đó là tình yêu. Càng biết thinh lặng, chúng ta càng biết yêu một cách chân thành và yêu bằng cả con tim và tính mạng. Hay nói đúng hơn, nội tâm sâu sắc hay tình yêu sâu sắc sẽ làm chúng ta biết thinh lặng, và thinh lặng nội tâm diễn tả tình yêu mạnh hơn bất cứ sức mạnh ngoại tại nào.

Thinh lặng và hạnh phúc

Thinh lặng và hạnh phúc nội tại đi liền với nhau. Có những người thinh lặng vì giận hờn, thinh lặng để dần mặt, thinh lặng vì không muốn nói, thinh lặng vì không muốn đụng chạm, thinh lặng cho bớt phiền phức. Thinh lặng kiểu đó như là một bức màn ẩn giấu sự không hài lòng phía sau. Đôi mắt là cửa sổ tâm hồn. Con người không thể giấu cảm xúc của mình qua những cử chỉ thể lý đó. Tất cả hiện lên trong ánh mắt. Có người lấy lý do thinh lặng để tránh tiếp xúc với người khác và che lấp sự hiềm khích, nhưng ánh mắt của người đó khó có thể giấu được sự hiềm khích. Có người giả nai để che đi khiếm khuyết và sai lỗi, nhưng ánh mắt vẫn hiện ra sự sợ sệt lo lắng. Trong lòng có thì bên ngoài mới thể hiện được cách đồng điệu giữa các yếu tố bên trong và các yếu tố bên ngoài. "*Hữu xạ tự nhiên hương*".

Chính vì thế, thinh lặng phải có hạnh phúc bên trong mới là thinh lặng nội tâm. Thinh lặng đó giúp con người nên thông thái, khôn ngoan và đem lại hòa bình. Thinh lặng đó đưa con người vào cầu nguyện, nhờ cầu nguyện, con người thinh lặng cảm thấy hạnh phúc, và tìm kiếm thinh lặng như chốn dung dưỡng sức mạnh tinh thần. Thinh lặng đó làm cho con người sống, và phát triển cách hạnh phúc chứ không chỉ là một kiểu sống để sống qua ngày mà không hề có sự triển nở trong tâm hồn của bản thân người đó, lại càng không thể đem bình an cho người xung quanh.

Thinh lặng và bình an

Thinh lặng nội tâm mang lại bình an cho chính bản thân và cho những người xung quanh. Khi biết thinh lặng đúng đắn, chúng ta

thể hiện sự khiêm nhường. Đức tính này giúp con người sống thật với những gì đang xảy đến trong nội tâm và nơi hữu thể mình cũng như sự vật sự việc xung quanh người đó. Thinh lặng giúp con người có thời gian đủ để suy nghĩ, lựa chọn và quyết định. Điều đó giảm đi những phản ứng sai lầm, những hành vi thiếu kiểm chế dẫn đến bất hòa bất thuận.

Sự bình an và thinh lặng cũng đưa con người trở về với chính mình và thấy được sự thật của bản thân. Có những người sợ thinh lặng vì họ phải nghe tiếng lương tâm réo gọi. Thế nhưng, người yêu mến thinh lặng thì có nhiều cơ hội để trở về gặp lại chính mình, có cơ hội để yêu mình cách đúng đắn. Người ta thường ví người có nội tâm thâm hậu như một hồ nước phẳng lặng có thể nhìn thấy tận đáy hồ. Mặt hồ phản chiếu thế giới trên cao. Nó thể hiện được chiều cao sâu dài rộng của tâm hồn và của tri thức. Càng biết nhiều, con người càng quảng đại và bình an hơn.

Bình an thật của con người là Chúa. Trong thinh lặng, con người gặp gỡ được Thiên Chúa. Đó là lý do vì sao những người muốn gặp Chúa thường tìm vào hoang mạc hoặc những nơi thanh vắng. Mỗi lần cầu nguyện, Chúa Giêsu đều tìm một nơi thanh vắng để có thể nói chuyện với Cha (Mt 26, 36; Mc 1, 35). Đây là địa điểm để sống thân tình với Thiên Chúa. Để ở thân tình hơn, Thiên Chúa cũng dẫn con người vào thanh tịnh "*Ta sẽ quyến rũ nó, đưa nó vào sa mạc, để cùng nó thổ lộ tâm tình*" (Hs 2, 16). Như vậy, nơi thinh lặng của không gian và thinh lặng của tâm hồn, con người gặp gỡ được bình an đích thực.

Thinh lặng và niềm vui cộng đoàn

Khi gặp gỡ được bản thân và gặp gỡ được Thiên Chúa, con người thinh lặng chắc chắn đem lại niềm vui cho môi trường mà họ hiện diện. Bình an thật thì không im lặng cách chết chóc và ngọt ngào nhưng như một nơi mà gió hoa vạn vật cùng cảm nhận tình yêu thương và gắn kết. Con người gần gũi nhau hơn, cảm thông hơn và bác ái hơn. Thinh lặng không đem lại niềm vui thì đó không bao giờ là thinh lặng nội tâm. Nó là án phạt cho người đó và cả những người xung quanh. Thinh lặng không niềm vui như liều thuốc độc giết chết tâm hồn người đó vì nó khiến con người cảm thấy bức bối, khó thở, sống lầm lì và các tương quan bị bế tắc. Có Chúa trong thinh lặng thì thinh lặng lại trở nên sự gắn kết thân tình giữa

người với người. Vì nơi con người thình lạng, người khác cảm nhận sự khiêm tốn, lòng từ tâm, sự khôn ngoan và ơn bình an.

Thình lạng níu mở thiên đàng

Thình lạng nội tâm trong sự sâu lắng và thánh thiện của nó có sức níu mở thiên đàng. Đức Maria xưa kia đã sống một đời âm thầm trong lắng đọng của một tâm hồn cầu nguyện đã đón nhận ân sủng của Thiên Chúa tuôn đổ đến cho nhân loại. Đó là việc Thiên Chúa sai Đức Giêsu nhập thể làm người. Tâm hồn Mẹ khiến cả thiên đàng hoan hỉ vì ý muốn của Thiên Chúa được thể hiện. Tiếp theo, Đức Giêsu là Thiên Chúa cao trọng nhưng lại rất đỗi khiêm nhường. Ngài tự nguyện vâng lời Chúa Cha xuống thế làm người trong kiếp nhân loại hèn yếu. Đời sống tịch liêu tự hạ của Ngài đã khiến Chúa Cha phải mở cửa thiên đàng và xác nhận: *"Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người"* (Mt 3, 17). Lần khác, khi Ngài hấp hối trên thánh giá, bóng tối bao trùm cả mặt đất (x. Mt 27, 45) và bức màn trướng trong Đền thờ xé ra làm hai từ trên xuống dưới. Đất rung đá vỡ (x. Mt 27, 51). Tâm hồn thình lạng thật sự níu mở thiên đàng. Nếu một người có tâm hồn thình lạng chắc chắn sẽ được Thiên Chúa tìm đến.

***

Thình lạng trong thế giới hôm nay không dễ, thế nên, giá trị của nó đối với bản thân và với thế giới có giá trị lớn lao. Thế giới hôm nay càng ồn ào càng cần sự thình lạng bởi con người muốn chìm đắm trong bình an, khao khát hạnh phúc đích thực và mong ước một thế giới hòa bình để chung sống với nhau. Thực sự, thình lạng thì khó giữ nhưng nó mang lại những giá trị và hiệu quả đích thực. Vì thế, con người vẫn luôn tìm kiếm và khát khao. Trong đời sống thánh hiến, thình lạng là cơ hội để người tu sĩ cảm nghiệm tình yêu và nên thân tình hơn trong tương quan với Đấng là Bình An. Người tu sĩ bình an hay người tu sĩ thân tình của Chúa chắc chắn sẽ xây dựng tình thân và đem lại an bình cho những người xung quanh.

Nguồn: <https://daminhtamhiep.net/>

-----

[1] Tham khảo <https://dcpphanxicoxavie.com/vn/Nhan-Ban-Thieng-Lieng-On-Goi/Gia-Tri-Cua-Su-Thinh-Lang.html>

BẢY THÁI ĐỘ CỦA PHỤ NỮ TRONG KINH THÁNH MÀ MỌI KITÔ HỮU NÊN BẮT CHƯỚC

Các nghiên cứu ngày nay khẳng định rằng phụ nữ không còn chiếm đa số trong Hội thánh. Họ đã từng là phúc lành tuyệt vời trong Hội thánh của Chúa Giêsu.

Mặc dù nãi trạng trọng nam khinh nữ còn tồn tại trong các nền văn hóa được nói đến nhiều trong Kinh thánh, chúng tôi tìm thấy ở đây những người phụ nữ tuyệt vời, họ có rất nhiều điều để dạy chúng ta.

Để tỏ lòng kính trọng đối với phụ nữ, tôi muốn nêu lên đây 7 thái độ của người nữ trong Kinh thánh mà mọi người nên bắt chước.

SỰ KHIÊM NHƯỜNG CỦA ĐỨC MARIA, MẸ CHÚA GIÊSU

Đức Maria được chọn trong số các thiếu nữ khác nhau để làm mẹ Đấng Cứu Chuộc. Điều đó có thể đem lại niềm tự

hào nhất định, một sự kiêu căng trong tâm hồn mẹ. Thế nhưng, Mẹ đã nói một điều mà tất cả chúng ta cần phải thừa với Chúa mỗi ngày: “Linh hồn tôi ngợi khen Thiên Chúa, thần trí tôi hớn hở vui mừng vì Thiên Chúa Đấng cứu chuộc tôi. Phận nữ tỳ hèn mọn Người đoái thương nhìn tới, từ nay hết mọi thời sẽ khen tôi có phúc” (Lc 1, 46-48).

Sự khiêm nhường của Đức Maria khi đặt cuộc đời vào bàn tay quan phòng của Chúa và cộng tác với Chúa trong sứ mệnh cao cả của mình là điều thực sự hấp dẫn mà mọi Kitô hữu nên bắt chước.

SỰ KIÊN TRÌ TRONG LỜI CẦU NGUYỆN CỦA BÀ ANNA

Bà Anna đã có một cuộc sống không thực sự dễ dàng. Chồng bà là Encana đã lợi dụng truyền thống để có hai vợ (1Sam 1, 2). Ngoài ra, Anna là người nữ vô sinh, thứ mà thời đại của bà coi là bị nguyên rủa. Bà bị người vợ kia của chồng coi thường và mang

trong mình một nỗi buồn khôn tả vì chuyện này (1Sam 1, 6). Nhưng bà không từ bỏ mục tiêu sinh con và không quan tâm đến những lời đàm tiếu, trái lại, bà vẫn kiên trì cầu nguyện, "ngày qua tháng lại, bà Anna thụ thai, sinh con trai và đặt tên cho nó là Samuen, vì bà nói: "Tôi đã xin ĐỨC CHÚA được nó" (1Sam 1, 20).

SỰ CAN ĐẢM CỦA MARIA MADALÊNA ĐỂ VƯỢT QUA QUÁ KHỨ

Kinh thánh kể rằng Maria Madalêna bị quỷ ám. Chúa Giêsu đã đuổi bảy quỷ ra khỏi bà (Lc 8, 2). Chúng ta không có nhiều chi tiết về quá khứ của người phụ nữ đó, tuy nhiên, chắc chắn đó là một quá khứ không đẹp lòng Chúa. Thế nhưng bà đã can đảm vượt qua quá khứ đen tối của mình và trở thành người tô tở trung thành tuyệt vời của Chúa Giêsu. Bà luôn được nhắc đến trong đội ngũ các môn đệ, và là người đầu tiên biết và tin vào sự phục sinh của Chúa Giêsu Kitô (Mt 28, 1). Bà là người phụ nữ đã thể hiện một sự vượt qua không thể sánh, một bức chân dung về sự biến đổi mà Thiên Chúa hành động trong đời sống của mọi người.

SỰ KHÔN NGOAN CỦA MIRIAM ĐỂ VƯỢT QUA KHỦNG HOẢNG

Pharaon ra lệnh cho toàn dân của mình: "Mọi con trai người Aicập sinh ra, hãy ném xuống sông Nin; mọi con gái thì để cho sống" (Xh 1, 22).

Mệnh lệnh đó khiến cho cuộc sống của Môsê, khi còn là trẻ thơ, gặp nguy hiểm. Nhưng chiến lược của người mẹ và Miriam, chị của ông, đã cứu mạng ông. Thật không dễ tí nào. Miriam đã thể hiện sự khôn khéo tuyệt vời khi dõi mắt theo cậu bé được đặt trong một chiếc thùng trôi trên sông, rồi thuyết phục cô công chúa của vua Pharaon giao cậu bé cho mẹ của mình để bà ta chăm sóc cho cậu một thời gian (Xh 2, 7). Cô đã cứu mạng Môsê qua cách xử lý cách khôn ngoan trước những tình huống thật sự bất lợi.

LÒNG KÍNH SỢ CHÚA CỦA CÔ GÁI ĐIỂM RAKHÁP

Rakháp được nhắc đến trong Kinh thánh như một cô điếm. Kinh thánh không che giấu sự gì về cô ta. Kinh thánh cũng không che giấu sự thay đổi đang diễn ra trong lòng của cô ấy. Trong cuộc đối thoại với những người do thám của Israel, những người mà cô giấu

trong nhà với mục đích bảo vệ họ, cô cho chúng ta thấy nỗi sợ hãi Thiên Chúa của mình: “Khi chúng tôi nghe đồn, thì tâm thần chúng tôi sợ hãi như muốn chảy tan ra, không ai còn nhuệ khí trước mặt các ông, vì ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ông, là Thiên Chúa ngự chốn trời cao cũng như nơi đất thấp” (Gs 2, 11). Một lời thú nhận về lòng kính sợ Thiên Chúa rất tuyệt vời. Xét thấy rằng, Rakháp sống giữa những người ngoại giáo cho nên lời nói của cô cho thấy được nỗi sợ Thiên Chúa của cô to lớn đến mức nào. Thái độ của cô dành cho Thiên Chúa rất tuyệt vời, để rồi cô được trở nên một phần trong gia phả của Chúa Giêsu Kitô (Mt 1, 5).

SỰ NHIỆT THÀNH TRUYỀN GIÁO CỦA NGƯỜI PHỤ NỮ SAMARI

Như chúng ta đã biết, người phụ nữ Samaria đã có cuộc gặp gỡ tuyệt vời với Chúa Giêsu cạnh một cái giếng nơi cô đến lấy nước (Ga 4, 9). Chúa Giêsu đã tỏ cho cô thấy những lỗi lầm mà cô đã phạm trong quá khứ và hiện tại. Những lời nói mạnh mẽ của Chúa đã đánh động con tim của người phụ nữ đó. Kết quả thế nào? Lòng nhiệt thành truyền giáo đã xâm chiếm tâm hồn người phụ nữ ấy, cô đã đem những lời của Chúa Giêsu đã nói đến cho dân làng của mình dù chưa biết Chúa là ai: “Người phụ nữ để vò nước lại, vào thành và nói với người ta: “Đến mà xem: có một người đã nói với tôi tất cả những gì tôi đã làm. Ông ấy không phải là Đấng Kitô sao? “Họ ra khỏi thành và đến gặp Người” (Ga 4, 28-30).

NHỮNG NGƯỜI PHỤ NỮ ĐỨC HẠNH VÔ DANH TRONG SÁCH CHÂM NGÔN

Những câu cuối cùng của sách Châm ngôn được dành để ca ngợi đức tính của người phụ nữ vô danh, nhưng cũng có thể họ là những người phụ nữ vĩ đại của Thiên Chúa, đang tồn tại và có thực trong thời đại của chúng ta. Những người phụ nữ này đã sống các nhân đức trong việc chăm sóc gia đình, chồng con; trung thực và tận tâm trong công việc của mình. Bản văn này trình bày cho chúng ta như một bản tóm tắt về phẩm chất của người phụ nữ của Thiên Chúa và cho thấy họ quan trọng biết là dường nào.

IX. NGƯỜI VỢ ĐẢM ĐANG

Tìm đâu ra một người vợ đảm đang?

Nàng quý giá vượt xa châu ngọc.
Chồng nàng hết dạ tin tưởng nàng,
chàng sẽ chẳng thiếu chi lợi lộc.
Suốt đời, nàng đem lại hạnh phúc
chứ không gây tai họa cho chồng.
Nàng tìm kiếm len và vải gai,
rồi vui vẻ ra tay làm việc.
Giống như những thương thuyền,
nàng đem lương thực về từ tận phương xa.
Nàng thức dậy khi trời còn tối,
cung cấp phần ăn cho cả nhà, và sai bảo con ăn đũa ở.
Nàng để mắt đến một thửa ruộng và tậu lấy;
nàng dùng huê lợi đôi tay mình làm ra
mà canh tác một vườn nho.
Nàng thắt lưng cho chặt,
luyện cánh tay cho mạnh mẽ dẻo dai.
Nàng thấy công việc sinh nhiều lợi nhuận,
đèn trong nhà thắp sáng thâu đêm.
Nàng tra tay vào guồng kéo sợi,
và cầm chắc suốt chỉ trong tay.
Nàng rộng tay giúp người nghèo khổ
và đưa tay cứu kẻ khốn cùng.
Nàng không sợ người nhà bị lạnh vì tuyết sương,
bởi cả nhà đều được mặc hai áo.
Nàng tự tay làm lấy chăn mền,
nàng mặc toàn vải gai, vải tía.
Chồng nàng được tiếng thơm nơi cổng thành
khi ngồi chung với hàng kỳ mục trong dân.
Nàng dệt vải đem bán,
cung cấp dây lưng cho nhà buôn.
Trang phục của nàng là quyền uy danh giá,
nàng mỉm cười khi nghĩ đến tương lai.

Nàng khôn ngoan trong lời ăn tiếng nói
và dịu hiền khi dạy dỗ bảo ban.
Nàng để mắt trông nom mọi việc trong nhà,
bánh nàng ăn là do mồ hôi nước mắt nàng làm ra,
con nàng đứng lên ca tụng nàng có phúc,
chồng nàng cũng tấm tắc ngợi khen:
"Có nhiều cô đảm đang,
nhưng em còn trỗi trang gấp bội".
Duyên dáng là giả trá, sắc đẹp là phù vân.
Người phụ nữ kính sợ ĐỨC CHÚA
mới đáng cho người đời ca tụng.
Hãy để cho nàng hưởng những thành quả tay nàng làm ra.
Ước chi nơi cổng thành nàng luôn được tán dương ca tụng
do những việc nàng làm.

(Cn 31, 10-31)

Tác giả bài viết: **G. Võ Tá Hoàng chuyên ngữ**

CHIA BUỒN

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn được tin

BÀ CỐ TÊRÊSA VŨ THỊ HUỆ

Sinh ngày 17.7.1935, tại Phát Diệm

Là thân mẫu linh mục Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng, hạt trưởng hạt Hóc Môn, chánh xứ giáo xứ Bùi Môn.

Đã an nghỉ trong Chúa lúc 22g40, ngày 28.6.2020. Hưởng thọ 86 tuổi.

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn thành kính phân ưu cùng Cha và Gia đình. Xin Lòng Thương Xót của Chúa cho linh hồn Têrêsa sớm được hưởng tôn nhan Chúa.

CHIÊM NGẮM THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU VÀ XÓT THƯƠNG THA NHÂN

LM Vinh Sơn Trần Đình Hòa

Đặc trách CDLCTX hạt Xuyên Mộc, GP Bà Rịa

(Tiếp theo và hết)

3. Đức Mẹ chu toàn vai trò làm mẹ và vợ.

a. Vai trò làm vợ

- Làm bạn với thánh Giuse trên mọi nẻo đường cuộc sống.

Ngay trong biến cố truyền tin, Đức Maria đã biết được ý Thiên Chúa và đã thưa tiếng xin vâng. Đức Maria đã được thánh Giuse rước về nhà mình. Cuộc sống chung được khởi sự từ đây. Từ đây, Đức Maria luôn đồng hành với Giuse. Biến cố thánh Giuse trở về quê quán để khai sổ kiểm tra, Đức Maria đồng hành cùng thánh Giuse, mặc dù đang mang nặng Hài Nhi Giêsu. Khi trẻ Giêsu bị Hêrôđê tìm bắt, ngay trong đêm, Đức Maria cũng đồng hành với thánh Giuse trên đường trốn sang Ai Cập và từ Ai Cập trở về. Thánh Giuse đi đâu, Đức Maria theo đó. Thánh Giuse lên đền thờ tiến dâng con cho Thiên Chúa, Đức Maria cũng có mặt. Thánh Giuse chấy hội về Giêrusalem, Đức Maria cũng sát cánh bên Ngài.

- Sống vui với hoàn cảnh của chồng:

Dù phải sống thiếu thốn ở hang đá Belem, hay sống cảnh nghèo ở Nagiarét, Đức Maria vẫn vui với hoàn cảnh của thánh Giuse, bác thợ mộc nghèo khó. Dù chồng không phải là đẳng bậc quyền quý, chỉ là bác thợ mộc miền quê, Đức Maria không vì thế mà thất vọng, *cũng không đứng núi này rồi so bì với núi kia*. Trái lại, Đức Maria vẫn vui trong cuộc sống, vẫn chu toàn bốn phận trước mặt Thiên Chúa, dù của lễ dâng cho Chúa chỉ là đôi chim gáy, của lễ dành cho những người nghèo (x. Lc 2,23).

- Chu toàn vai trò của mình:

Nếu thánh Giuse có sức khỏe để làm một bác thợ mộc tốt lành ở miền quê, thì phải kể đến tài nữ công gia chánh của mẹ. Từng bữa ăn ngon, từng kinh nguyện âm thầm, hay những lời động viên an ủi đúng

lúc, là những động lực hữu hiệu để thánh Giuse sống thánh trong gia đình Nagiarét của mình. Sự thành công của thánh Giuse có sự góp công không nhỏ của Đức Maria.

b. Vai trò làm mẹ.

- Mạnh dạn cứu mang và sinh hạ Chúa Giêsu:

Lời thưa xin vâng của Đức Maria là một lời dấn thân trọn vẹn trong suốt cuộc đời. Sau lời xin vâng ấy là bao nỗi lo toan và khó nhọc. Nào là phải cực nhọc theo thánh Giuse trên đường về làm sổ kiểm tra, nào là sinh nặng đẻ đau trong hoàn cảnh khó khăn ở Bêlem, phải bươn trải để qua cơn giá lạnh của thời tiết và khó khăn của sự thiếu thốn. Nào là phải cực nhọc với Chúa Giêsu vì những biến cố bị Hêrôđê đuổi bắt. Tất cả những sự ấy, Đức Maria đã ôm vào mình sau lời thưa xin vâng.

- Nuôi dưỡng và giáo dục:

Tin mừng Luca đã cho biết bao công dưỡng dục của Đức Maria qua câu này: "*Hài Nhi ngày càng lớn lên, thêm vững mạnh, đầy khôn ngoan, và hằng được ân nghĩa cùng Thiên Chúa*" (Lc 2,40). Chúa Giêsu lớn mạnh về thể xác thì phải được chăm sóc của Mẹ Maria. Chúa Giêsu được đầy ơn nghĩa cùng Thiên Chúa, có sự cộng góp của Mẹ Maria. Trong truyền thống Do thái, người cha, người mẹ có nghĩa vụ dạy dỗ con cái về lòng đạo đức và lề luật của Chúa. Sách Đệ Nhị Luật đã cho biết điều ấy: "*Anh em phải ghi lòng tạc dạ, phải buộc vào tay làm dấu, mang trên trán làm phù hiệu. Anh em phải dạy những lời ấy cho con cái, mà nói lại cho chúng, lúc ngồi trong nhà cũng như lúc đi đường, khi đi ngủ cũng như khi thức dậy*" (Đnl 11,18-19).

Thật vậy, khi Chúa Giêsu thành công trong giảng dạy, một chị phụ nữ đã phải thốt lên: "*Phúc thay người mẹ đã cứu mang và cho Thầy bú mớm!*" (Lc 11,27). Chúa Giêsu cũng sống trong bầu khí đạo đức của gia đình Thánh Gia và việc Đức Giêsu lên đền thờ Giêrusalem là một trong những sinh hoạt bình thường của gia đình thánh. Và chúng ta thấy, khi rao giảng công khai, Chúa Giêsu vẫn thường xuyên vào hội đường để cầu nguyện theo truyền thống Do Thái.

- Đồng hành với con trên mọi nẻo đường:

Đồng hành với Chúa Giêsu trong suốt thời gian ẩn dật. Đức Maria đã chăm sóc Chúa Giêsu thật chu đáo để Chúa Giêsu ngày càng thêm khôn ngoan, thêm cao lớn và thêm ân nghĩa đối với Thiên Chúa và

người ta. Đức Maria đồng hành với Chúa Giêsu khi Ngài rao giảng. Thật vậy, trong một lần rao giảng, có người đã thưa lên rằng: thưa Thầy, có mẹ và anh em chị em Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy (x. Lc 8,20). Đặc biệt trên chặng đường thập giá của Chúa Giêsu, Đức Mẹ đã đi theo con tới cùng. Sự hiện diện của Đức Maria dưới chân thập giá là sự hiện của cảm thông chia sẻ và yêu mến con mình cách đặc biệt. Mẹ đã hiệp công cứu độ với con mình. Bao vết đau của con về thân xác là bấy nhiêu khổ tâm của mẹ trong lòng. Càng yêu con bao nhiêu thì cái cái chết chịu treo của Chúa Giêsu trên thập giá càng làm cho mẹ đau đớn bấy nhiêu. Mẹ đã đi trọn con đường thập giá và đã được Chúa thưởng công.

4. Đức Maria Mẹ của lòng thương xót của Thiên Chúa

Đức Maria cũng là người đã có kinh nghiệm một cách đặc biệt và phi thường hơn ai hết về lòng thương xót và đồng thời vẫn một cách phi thường, đã nhờ lễ tế lòng mình mà có thể đích thân góp phần vào việc mạc khải lòng Thiên Chúa thương xót. Đức Mẹ đã đứng dưới chân Thập giá trên Núi Sọ. Lễ tế của Đức Maria là sự thông phần đặc biệt vào việc mạc khải về lòng thương xót. Lễ tế đó thông phần vào việc mạc khải đã được hoàn thành dứt khoát nơi thập giá. Không ai bằng Mẹ Đấng bị đóng đinh đã có kinh nghiệm về thập giá, chỗ gặp gỡ lạ lùng giữa đức công bằng siêu việt của Thiên Chúa và tình thương. Không ai bằng Đức Maria đã đón nhận cách sâu xa như thế trong lòng dạ mình mầu nhiệm này: mầu nhiệm Thiên Chúa Cứu chuộc, mầu nhiệm đã được thực hiện trên Núi Sọ bằng cái chết của Con mình, kèm theo lễ tế của tấm lòng Mẹ và tiếng "xin vâng" quyết định (x. Thông điệp *Dives In Misericordia* số 9)

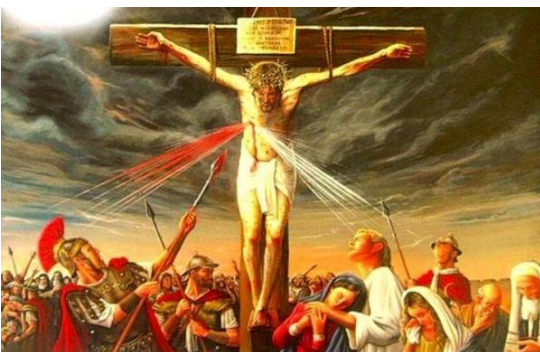
Bằng trải nghiệm đức tin của mình, Đức Maria là người biết thấu đáo hơn cả mầu nhiệm lòng "Thiên Chúa thương xót". Người biết giá của mầu nhiệm ấy và biết nó lớn lao biết chừng nào. Trong ý nghĩa ấy, chúng ta cũng gọi người là Mẹ của lòng thương xót: Đức Bà có lòng thương xót hay Đức Mẹ của lòng Thiên Chúa thương xót.

Tuy nhiên, các tước hiệu trên đây mà chúng ta dành cho Mẹ Thiên Chúa cũng nói về Mẹ một cách chính yếu như về Mẹ của Đấng bị đóng đinh và về Mẹ của Đấng Phục Sinh, như về người đã

chiêm niệm một cách phi thường về lòng thương xót thì cũng theo mức độ ấy “xứng đáng” hưởng lòng thương xót này trong suốt cuộc đời trần thế của mình, và đặc biệt dưới chân Thập giá của Con mình. Sau cùng các tước hiệu ấy nói với chúng ta về Đức Mẹ như về một con người, qua sự tham dự một cách vừa kín đáo vừa khôn sánh vào công trình cứu thế của Con mình, được đặc biệt kêu gọi để làm cho tình thương mà Đức Kitô đã mạc khải gần gũi với loài người: tình thương được biểu lộ cụ thể nhất là đối với những kẻ đau khổ, những kẻ nghèo khó, những kẻ bị cầm tù, những kẻ đui mù, những kẻ bị áp bức và những kẻ tội lỗi,

Tấm lòng của người Mẹ Đấng bị đóng đinh và Đấng Phục Sinh đã tham dự một cách có một không hai và phi thường vào tình “thương xót”, tình thương xót này vẫn được biểu hiện nhất là khi tiếp xúc với sự dữ thể lý và luân lý - Mẹ đã tham dự vào tình thương xót này - và tình thương này không ngừng nơi Đức Mẹ và nhờ Đức Mẹ, được mạc khải trong lịch sử Giáo Hội và nhân loại. Sự mạc khải này đặc biệt có kết quả bởi vì, nơi Mẹ Thiên Chúa, nó dựa trên sự tế nhị đặc biệt của tấm lòng người Mẹ, trên sự miễn cảm đặc biệt của Người, trên khả năng đặc biệt của Người biết tìm tới tất cả những ai đón nhận cách dễ dàng hơn tình thương xót từ một người Mẹ. Đây là một trong những mầu nhiệm lớn lao và đem lại sức sống của Kitô giáo, một mầu nhiệm gắn liền thật thâm sâu với mầu nhiệm Nhập thể (x. Thông điệp *Dives In Misericordia* số 9).

5. Sống chứng nhân của lòng thương xót

Chúng ta noi gương Đức Maria trở nên chứng nhân của lòng thương xót, trước hết bằng khả năng đón nhận ý của Chúa. Người ta không thể cho những gì mình chưa có. Vì thế, chúng ta được mời gọi cần có hai tiếng “*xin vâng*” theo ý Chúa để Ngài sẽ thực hiện nơi mình những gì Ngài muốn.

Đón nhận ý Chúa không phải lúc nào cũng dễ. Không phải lúc nào ý Chúa cũng hợp với sở thích tự nhiên của mỗi người. Tuy nhiên, chúng ta tin tưởng rằng, Thiên Chúa luôn muốn tốt cho phần rỗi thiêng liêng của mỗi người. Thử thách đức tin luôn là hành trình

mời gọi chúng ta bước đi và tiến về phía. Vẫn biết rằng, với bản tính con người, khổ giá và núi sọ là điều chẳng ai thích, nhưng Chúa Giêsu đã đi, Mẹ Maria đã trải qua và ngày hôm nay, chúng ta được mời gọi bước theo con đường khổ giá để có thể gặp gỡ được Chúa Giêsu phục sinh, hiện thân của lòng thương xót và Đức Maria, Mẹ của lòng thương xót của Thiên Chúa.

Sống chứng nhân lòng thương xót theo gương Đức Maria là sống chu toàn bổn phận của mình. Thiên Chúa đã mời gọi mỗi người sống trong những bậc sống khác nhau, hoàn cảnh khác nhau, địa vị khác nhau... Tuy nhiên, dù người nhận được ơn Chúa đến 'mười nén bạc' hay kẻ nhận chỉ có 'một nén bạc', tất cả đều được Chúa mời gọi sinh lợi cho phần rỗi của mình. Hạnh phúc Nước Trời mai sau là từng ngày sống vươn lên của ngày hôm nay. Từng ngày sống siêng năng làm việc chu toàn bổn phận là từng nấc thang chúng ta tiến bước về Nước Trời.

Sống chứng nhân lòng thương xót Chúa là cách sống tha thứ cho những người xúc phạm đến mình. Xin hãy nhìn gương Đức Kitô trên Thập giá: "*Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm*". Tình thương xót của Thiên Chúa không loại trừ một ai. Một khi chúng ta có khả năng tha thứ cho kẻ thù, chúng ta có thể đón nhận mọi người, không phân biệt chủng tộc, văn hóa, ngôn ngữ, và những sự khác biệt. Tình thương người đối với người là thế đó, luôn mong muốn điều lành cho tha nhân, chăm lo ân cần để bảo đảm cho mỗi người đều được mọi điều tốt đích thực và trừ khử mọi sự dữ nơi mọi người.

Cách riêng, sống chung quanh với chúng ta, có những anh chị em chưa biết Chúa, chưa được chia sẻ đức tin và đức cậy và lòng mến, chúng ta hãy khẩn cầu lòng thương xót của Thiên Chúa cho nhân loại. Đây là điều thúc bách của tình thương cho và nhận: nhận hồng ân đức tin nhưng không thì hãy sẻ chia cho tha nhân nhưng không.

Xin cho mỗi người chúng ta biết xin vâng để đón nhận lòng thương xót Chúa, dẫn thân sống chứng nhân của lòng thương xót Chúa mỗi ngày, để sau khi hoàn tất cuộc đời này, chúng ta được chìm sâu trong lòng thương xót của Thiên Chúa, nhờ lời cầu bầu của Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ của lòng thương xót của Thiên Chúa.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

NGUỒN GỐC LỄ ĐỨC MẸ HỒN XÁC LÊN TRỜI

Lễ Mẹ hồn xác lên trời là lễ cổ xưa nhất trong các ngày lễ kính Đức Mẹ được cử hành trong toàn thể Giáo hội. Toàn thể ở đây được hiểu như là bao trùm cả Giáo hội Đông phương, Công giáo lẫn Chính Thống giáo. Theo truyền thống của Giáo hội Đông phương dành 15 ngày đầu tháng 8 để chuẩn bị cuộc lễ và 15 ngày cuối để tạ ơn.

Trong những thế kỷ đầu, lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời được gọi là lễ Đức Mẹ an giấc. Ngày lễ đã được mặc cho tất cả sự trang trọng kể từ năm 1950 khi Đức Cố Giáo Hoàng Piô XII định tín việc Đức Mẹ được cất nhắc về trời cả hồn lẫn xác. Với tín điều này, Giáo hội chỉ công bố long trọng một chân lý vốn đã được các tín hữu Kitô tin từ ngàn xưa tôn kính. Chân lý đó là: *"Thân xác của Người phụ nữ đã trao ban thể xác cho Con Thiên Chúa đã không phải chịu định luật của sự thối rữa"*.

Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời không những là lễ cổ xưa nhất về Đức Mẹ. Nhưng ngày 15-8 hằng năm còn có một ý nghĩa rất đặc biệt. Đa số ngày tháng của các ngày lễ trong Kitô giáo đều bắt nguồn từ những ngày lễ ngoại giáo. Lễ Giáng sinh chẳng hạn, không gì khác hơn là lễ của thần mặt trời của đế quốc La-mã được rửa tội lại theo Kitô giáo mà thôi.

Đây không phải là trường hợp của Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời. Đế quốc La-mã vốn dành ngày đầu tháng tám để tôn vinh hoàng đế. Trong khi đó lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời được cử hành vào ngày 15-8. Như vậy lý do chọn ngày 15-8 để cử hành lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời không bắt nguồn từ đế quốc La-mã, mà từ chính Giêrusalem cổ.

Trước thời hoàng đế Constantino, trong ngày này đã diễn ra một cuộc lễ trong nhà thờ trên núi cây dầu tại Jerusalem. Truyền thống đã gọi lễ này là lễ Đức Mẹ an giấc.

Trong đế quốc La-mã ngoại đạo, không có bất cứ nguồn gốc nào về ngày lễ này đã đành, mà kể từ đó về sau cũng chẳng có đế quốc nào xóa bỏ hay thay thế được lễ này. Những cố gắng vô ích

của một hoàng đế Napoléon của Pháp là một bằng chứng.

Ngày 15-6-1769 tại Ajaccio đảo Corse chào đời một đứa bé mà cha mẹ đã đặt tên cho một tên thánh hiếm có là Napoléon. Nếu ngày 15-8-1637 vua Louis XIII đã ban hành một sắc lệnh để đặt toàn nước Pháp dưới sự che chở của Mẹ Maria thì năm 1806 sau khi đã đăng quang làm hoàng đế của nước Pháp và khắp Âu Châu. Napoléon tước đoạt mọi danh dự dành cho Mẹ Thiên Chúa, để biến thành một ngày lễ dành riêng cho ông.

Sinh trùng vào ngày 15-8, Napoléon bắt toàn dân nhớ đến ngày sinh của ông là điều dễ hiểu, là ngày được cha mẹ đặt tên cho là Napoléon. Ông đã cố lục lọi trong danh sách các thánh trong Giáo hội tìm cho bằng được một vị thánh có tên là Napoléon.

Với sự đồng ý của một vị giám mục cung đình, ông đã tìm được mục danh sách các vị tử đạo Rôma, trong đó có một vị tên là Néopoli. Không rõ do những lèo lái như thế nào mà cuối cùng cả triều đình của ông đều đồng thanh nhận á thánh Néopoli với tên gọi Napoléon của ông. Vậy là ngày 15-8 không những là ngày sinh nhật của ông mà còn là ngày lễ bốn mạng của ông nữa.

Danh dự đã dành cho Mẹ Thiên Chúa được ông hoàng đế này đương nhiên chiếm đoạt. Tại Rôma, Đức Giáo Hoàng Piô VII tuyên bố rằng: *“Việc quyền bính thế tục thay thế việc tôn kính Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời bằng việc tôn kính một vị thánh không có tên trong lịch Phụng vụ là điều không thể chấp nhận được”*.

Đây là một hành động xen lẫn không thể dung thứ và chấp nhận được, không thể lấy thế quyền thay cho thần quyền. Nhưng vì những hành động của bạo chúa Napoléon quá tàn nhẫn, cho nên bức kháng thư đã không được công bố. Tột cùng hành động ngang ngược của Napoléon là ra lệnh đưa Đức Giáo Hoàng về giam giữ tại Fontainebleau bên Pháp.

Dĩ nhiên, rồi cuối cùng Trái Tim Mẹ vẫn thẳng, sự cáo chung của đế quốc do Napoléon dựng nên cũng chấm dứt việc chiếm đoạt danh dự dành cho Mẹ Maria. Vị thánh Napoléon được Napoléon tự phong cũng tự ý rút lui để trả ngày 15-8 lại cho Mẹ Thiên Chúa. Điều kỳ diệu mà Mẹ Maria đã thực hiện là việc tôn kính vị thánh

Napoleon do những kẻ đua nịnh bịa đặt ra hơn là đòi hỏi của lịch sử đã để lại một hậu quả không lường được. Đó là kể từ ngày đó 15-8 hằng năm đã biến thành một ngày lễ buộc trên toàn nước Pháp.

Trên đây là một trong những ví dụ cho thấy những sự vụng về kỳ lạ của lịch sử, qua đó người ta thấy được sự hiện diện kín đáo nhưng vô cùng hữu hiệu của Mẹ Thiên Chúa. Kẻ quyền thế muốn tước đoạt danh dự của Mẹ Maria đã bị hạ xuống khỏi tòa cao, như Mẹ đã tiên báo trong kinh Magnificat.

Ngày nay sau bao nhiêu thăng trầm của lịch sử, nước Pháp vẫn tiếp tục đóng cửa nghỉ ngày 15-8 để tôn vinh Mẹ Maria. Danh vọng hão huyền mà một hoàng đế Napoléon đeo đuổi bằng cách hạ bệ Mẹ Thiên Chúa đã không kéo dài quá tám năm. Kể từ tháng 3-1814 sau khi hoàng đế Napoléon thoái vị và bị đày ra đảo Sante Hélène để sống những ngày còn lại của ông. Trong ăn năn sám hối, tên tuổi của ông vẫn được tiếp tục nhắc đến như một thiên tài cũng có, mà như một kẻ ngông cuồng thì nhiều hơn.

Trong khi đó Mẹ Maria vẫn tiếp tục ngự trị trong lòng người dân Âu châu, mặc dù họ có muốn tục hóa đến đâu đi nữa, thì trong lịch sử hàng năm của họ vẫn còn những dấu ấn không bao giờ tàn phai của Mẹ Thiên Chúa. Mỗi mỗi như Mẹ đã tiên báo trong kinh Magnificat: “*Từ nay muôn thế hệ sẽ khen tôi là người có phúc*”.

Sưu tầm

Nguồn: tinmung.net

KÍNH BÁO

Vì tình hình vật tư liên tục tăng giá trong thời gian vừa qua, nhất là sau đại dịch Covid-19, do đó kể từ số báo tháng 9.2020, Ban Biên tập xin được tăng giá báo lên 1.000 đồng/1 quyển.

BBT xin trân trọng cảm ơn sự cảm thông và ủng hộ của Quý độc giả.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT KHI SỬ DỤNG TỦ LẠNH

Hiện nay, tủ lạnh dường như đã trở thành một “thành viên” không thể thiếu của mọi gia đình. Thế nhưng bạn có từng bao giờ nghĩ rằng mình đã sử dụng tủ lạnh thật đúng cách? Bài viết sau đây sẽ mách bạn những điều cần biết khi sử dụng tủ lạnh nhằm giúp tiết kiệm tối đa điện năng, đồng thời mang đến chất lượng thực phẩm tốt nhất.

Bước 1: Đặt tủ lạnh cách tường tối thiểu 10cm để có đủ không gian thoát nhiệt ở 2 bên hông và sau lưng tủ, giúp tiết kiệm tối đa điện năng, đồng thời giúp làm mát dàn lạnh một cách hiệu quả.

Khi đặt tủ lạnh cần chú ý đến khoảng cách để có thể mở tủ bình thường

Bước 2: Rửa sạch rau củ hoặc trái cây và để khô ráo, bọc hoặc đậy thức ăn nặng mùi trước khi cho vào tủ lạnh để tránh tình trạng tủ lạnh bị ăn mòn gây hư hỏng cho sản phẩm.

Lưu ý: Tuyệt đối không được cho thức ăn nóng vào tủ lạnh vì sẽ gây hư hỏng bộ dàn làm mát làm ảnh hưởng đến tuổi thọ của sản phẩm.

Bước 3: Xếp thực phẩm vào tủ một cách gọn gàng với khoảng cách hợp lý để bảo quản từng loại thực phẩm một cách hiệu quả nhất.

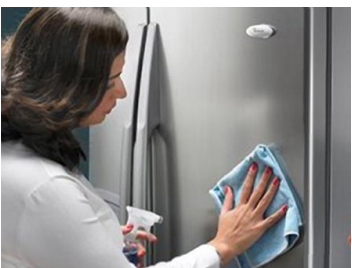
Lưu ý: Không nên chất thực phẩm vào tủ lạnh một cách quá tải vì sẽ gây tắc nghẽn khiến khí lạnh không thể lưu thông đồng đều làm ảnh hưởng đến thực phẩm.

Bước 4: Chọn mức nhiệt độ thích hợp để đông lạnh hiệu quả sao cho phù hợp với nguyên liệu và số lượng của thực phẩm, thường xuyên kiểm tra mức nhiệt trong tủ lạnh bằng nhiệt kế.

Bước 5: Hạn chế mở tủ lạnh nhiều lần (nhất là trong mùa hè) hoặc để cửa tủ lạnh mở trong thời gian quá lâu vì sẽ làm tiêu hao lượng điện năng tiêu thụ đáng kể.

Bước 6: Vệ sinh tủ đúng cách bằng cách quét thật sạch bụi trên đầu tủ, dùng khăn mềm lau sạch vết bẩn bám trên thân tủ bằng chất tẩy rửa pha với nước ấm, rửa sạch các kệ và thùng chứa trong tủ rồi lau thật khô trước khi sắp lại vào tủ lạnh.

Lưu ý: *Tránh lau chùi mạnh tay vì có thể gây trầy xước sản phẩm, tránh gây đọng nước dưới đáy tủ khi cọ rửa.*

Bước 7: Sau khi vệ sinh tủ, cắm phích vào ổ điện cho tủ lạnh hoạt động khoảng 30 phút trước khi cho thực phẩm vào, có thể dùng khăn mềm lau khô kệ và thùng chứa trong thời gian đợi tủ đạt đến nhiệt độ cần thiết.

Lưu ý: *Ngắt điện trước khi vệ sinh tủ lạnh*

Nên vệ sinh tủ lạnh thường xuyên khoảng 2 tuần 1 lần để tủ được hoạt động hiệu quả giúp thực phẩm được bảo quản tốt nhất, đồng thời hạn chế vi khuẩn sinh sôi gây ảnh hưởng đến sức khỏe người tiêu dùng.

Không dùng dao hay vật bằng kim loại nhọn để cạy tuyết trên ngăn đá vì sẽ gây hư hỏng cho sản phẩm.

Sử dụng điện năng phù hợp với điện năng yêu cầu của nhà sản xuất.

Mỗi tháng nên để tủ lạnh nghỉ ngơi 1 lần với thời gian khoảng 30 phút.

st

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 8/2020	02
✠ Sống Lời Chúa	04
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B54)	14
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CĐ LCTX TGP Sài Gòn	18
◆ Tin HH LCTX GP Xuân Lộc	20
◆ Tin CĐ LCTX Miền GiaLai-Kontum	26
✠ Đọc lại Thư Chung HĐGMVN 1980	29
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Hy vọng vì có Mẹ...	33
◆ Gia đình – vườn ươm ơn Thiên triệu	36
◆ Diệu hiền	40
◆ Giá trị của sự thinh lặng	44
◆ Bảy thái độ của phụ nữ	49
◆ Chiêm ngắm TT CGS và... (tt và hết)	54
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Nguồn gốc lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời	59
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Những điều cần biết khi sử dụng tủ lạnh	62